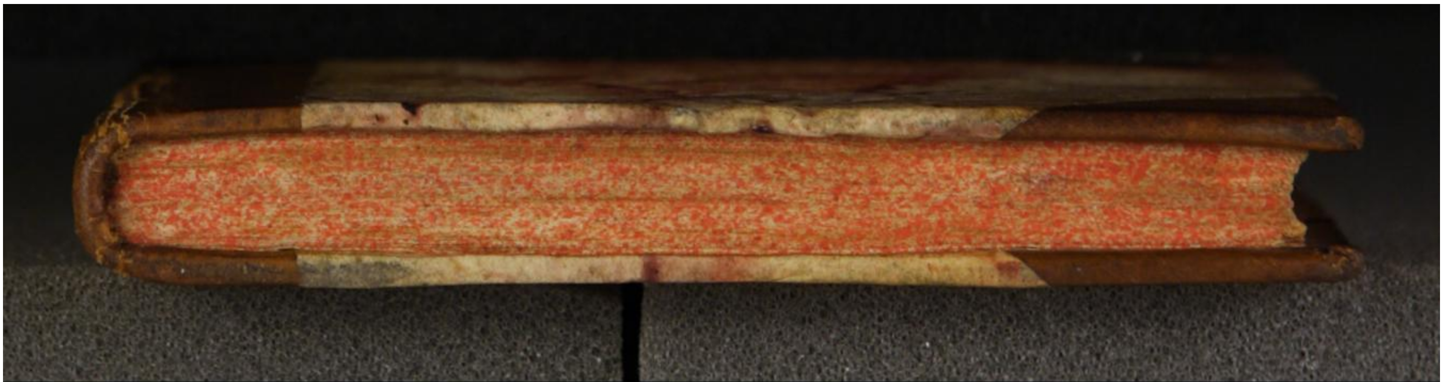
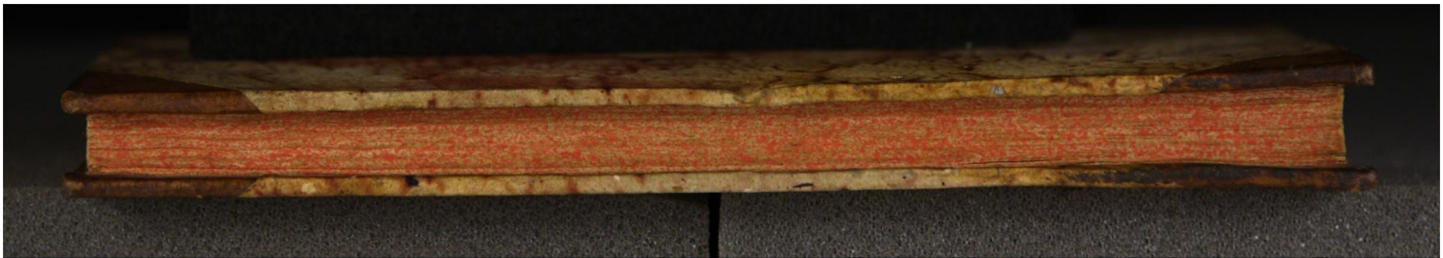

A.RIP
CARM:

N°. 2155.

JOHANNIS AMERINI RIPENSIS

Carminum varij generis pars Prima.

Quorum catalogum versa pagella indicabit.

VVITEBERGAE
Excudebant Clemens Schleich & Antonius Schöne.
M. D. LXXVI.

In prima hac parte continentur.

Elegiæ aliquot & Odæ diuersæ ad amicos.

Epigrammata, Propemptica, & Epithalamia quædam.

Ecloga festiua de vltimo pacis fœdere inter potentissima Daniæ & Sueciæ regna inito. In qua simul belli duces & alij viri generosi, celebrioresq; Danicæ nobilitatis familiæ, nec non præcipua bellicarum nauium nomina recensentur.

Postremo Epitaphia nonnulla.

IN M. JOHANNIS AMERINI POEMATIS LIBRUM I.

Epigrammata amicorum.

QUI patriam repetens tanto ſplendore reducis
Tecum laurigeras ex Helicone Deas:
O Amerine mei cordis pars altera, quis non
Exoptet capiti laurea ſerta tuo?

Conſtantinus Roſapes nobilis
Zirizenſis patricius.

EXcellens animi motus, qui carmina fingit
Eſſe Deum oſtendit, motus & ille Dei eſt.
Ergò Deum celebrant autorem carmina Vatum,
Carmina quo Vates docta mouente ſonant.
Et quia iuſticia eſt ſua reddere cuiq; merenti,
Virtutem celebrans carmine iuſta facit.
Ergò vtrumq; tuo cum præſtes carmine IANE,
Dignus amore hominũ dignus amore Dei es.
Hæc merces eſt vera, nihil ſunt laurea ſerta;
Non Muſa ex lauro ſed bonitate Dei eſt.

IOHAN. MAIOR D.

ELEGIA
CONTINENS LAVDES CLARISSIMORVM
quorundam virorũ in inclyto Regno Daniæ, ad eundem ſcripta.

COnſueuêre ſuos Itali iactare Poëtas,
Magnaq; de patrijs verba crepare Dijs.
Haud ſecus ac toto non ſit locus vllus in orbe
Qui magis Aonidum curet ametq; chorum.
Deſine magnificos Romane tonare Cothurnos
Deſine, iudicio falleris ipſe tuo.
Nuper enim Latijs diſcedens Pallas ab oris,
Per vada cæruleum Baltica fecit iter.
Ac ſecum pariter Phœbum Phœbiq; ſorores
Danica nauigio vexit ad arua ſuo.
Illic pieriam renouauit Apollo palæſtram
Illic Caſtaliæ ſtagna recluſit aquæ.
Forſan Ariſtophanes limis me territat hirquis,
Aut aliquis Luci me reprehendit anus.
Namq; putant ſeptem frigus boreale Trionum,
Non benè Piërias poſſe fouere Deas:
Illorum toto quod aberret opinio cœlo
Hoc ſatis iſte ſua nunc docet arte liber.

Hoc

Hoc satis illustres animæ, magniq; Poëtæ
Quos tulit atq; fouet Dania clara, probant.
An non quem patrij premit ingens sarcina regni
Musica NICCOLEOS Numina COSVS
Ipse Medusæos ab Apollinis ore liquores (amat?
Hausit, ob id doctos ornat amatq; viros.
Nobilis ingenio TYCHO BRAHE, nobilis ortu,
Non facit ad laudes Musula nostra tuas.
Ingens fatali cælum metiris amußi
ATLAS tu nostri temporis alter eris.
Nam perhibent Itali, simul & testantur Iberi,
Quod cælum ingenio seruiat omne tuo.
Miror tàm calidum quòd frigida terra cerebrum
Procreet, in laudes quod trahit astra suas.
Si quoq; Pæonia laudamur in arte, Coronam
Iure SEVERINI PETRVS habere potest:
Huic Medico propriam Rex inuictißime, vitam
Concredis, tantā poßidet arte fidem. (honorē
Nō minor hocquoq; IANVS erit FRANCISCVS,
Cui duplicem Medicus contulit ipse Deus.
Hic in odoratis adoleuit Apollinis vlnis,
Hic prope Gorgonij dormijt antra iugi.
Sic LÆTVM simili qui sæcula suscitat arte,
Sic laudo ingenium docte AMERINE tuum.
Nec reliquos recitabo viros, medicosq; poëtas,
Per quos æternūm Dania nomen habet.
Hoc ego Romulidæ cum vestra pace Quirites
Dico, nec à vera dissona dico fide:

Dico quod Ausonijs non inueniantur in oris
Qui magis ingenio qui magis arte valent.

Phœbe diserte nouas Parnaßi ex monte coronas
Affer, & elata pocula funde manu.
Illustres sitiunt animæ, quas laudis ad arcem
Strenuus euexit, te præeunte, labor.
Ecce Medusæi Phœbus sacra flumina fontis
Haurit, sed cui nunc porriget illa viro?
Docte AMERINE tibi tibi Apollo propinat,
Imponit capiti laurea serta tuo. (et idem
Et tibi fælices virgo Tritonia gressus
Culmina Pierij monstrat ad alta iugi.
Tu modo rumpe moras, nō terror & error eunti
Obstat, habet paruus præmia magna labor.
Namq; olim (mihi sic Phœbus dictauit in aurem)
Clarum Pœonia nomen ab arte geres.

M. SAMVEL POMARIVS
Magdeburgensis. F.

GENEROSO ET MAGNIFICO NEC NON ERVDITIONE EXIMIA,

commemorabili munificentia, omniꝗ; virtutum genere, atꝗ; dignitate excellenti, amplißimo viro, *D. NICOLAO KAAS* de Torup: Serenißimi *FRIDERICI II.* Danorum Regis Cancellario fidelißimo, & consiliario intimo: venerabilisꝗ; capituli Roskildensis Prælato primario:

Domino ac Mecœnati suo omni deuotione colendißimo S. D.

INter antiquißimos Græciæ principes, quorum memoriam grata posteritas celebrauit, nobile inprimis & magnum est Bellerophontis nomen: qui virtutis laude, incredibili successuum fœlicitate et rerum gestarum magnitudine in eam opinionem homines induxit, vt non mortali sanguine, sed Neptuno patre genitus putaretur.

 Ferunt

Ferunt enim hunc accepto à Dijs Pegaso equo alato, cum res alias præclarè fortiterq́ gessisse, tum Chimæram monstrum igniuomum domuisse, eoq́ merito regni Lyciæ partem obtinuisse: Pegasum insuper delatum fortè ad montem Bœotiæ Heliconem, vngula terram fodisse, ibiq́ fontem elicuisse limpidissimum, qui ex ea re Hippocrene, hoc est, equi fons appellatus est, atq́ exinde Musis sacer esse cœpit, vt quicumq́ de eo bibisset, diuina quadam ad scribendum vbertate & ingenij fœlicitate potiretur.

Significare haud dubiè voluerunt homines docti & sapientes, diuinitus ei viro heroicam animi vim & acres impetus naturæ cõtigisse, vt magna celeritate sublatis latrocinijs & deuictis hostibus pacem armis constitueret: eundemq́ excellenti sapientia instructum fuisse ad pacis artes amplectendas: itaq́ & scholas instituisse seu collegia doctorum, & liberaliter hos aluisse, vt ab effera & agresti vitæ consuetudine ad mansuetiorem & mitiorem humanitatis cultum homines traducerentur.

Fuit

Fuit omnino hæc consuetudo doctrinæ veteris, res bonas atq; vtiles fabularum inuoluere figmentis, vel vt venustate animos hominum allicerent, vel etiam vt rerum ipsarum quæ significarentur magnitudinem per imagines huiusmodi exaggerarent, & à contemtu posteritatis vindicarent. Ita & hoc figmento eos quibus Reipub. administratio commendata est, grauißimè admoneri existimo. Est enim inter summa et difficilima opera humana, gubernatio politica: itaq; ad eam diuina quædam & excellens virtus atq; sapientia requiritur, quæ & pacem armis constituere ac tueri sciat, & in pace artes vitæ necessarias foueat, discentium conatus adiuuet, habeat in honore doctos & prouehat, ijsq; fontem munificentiæ suæ aperiat.

Hanc picturam præfigere huic meo opusculo volui, Generose & amplissime D. Cancellarie, Mecœnas colendissime, quod eam & ab hoc argumento & à persona eius, cuius patrocinium pöëmati simul & pöëtæ quæro, non alienam existi-

 marem.

marem. Tuam enim generositatem hac laude dignißimam iudico, quod cum sua & maiorum suorum præstanti virtute & nobilitate, eximium animi fauorem & constantem beneficentiam erga bonas artes & literas semper coniunxerit. Idq́ eo minus mirandum est, quod rectißimè ipsa de harum artium dignitate & necessario vsu iudicare potest, quarum excellentem cognitionem, longo & indefesso laboris studio comparatam, experientia insuper multiplici, quă sibi partim peregrinationes suæ diuturnæ, partim grauißima illa persona à rege potentißimo imposita pepererunt, magna cum laude sua & vtilitate saluteq́ patriæ auxit & cumulauit. Vulgò dici solet, Marti non satis benè cum Musis conuenire; nimirum ἄφρονι, ὅς οὔτινα οἶδε θέμιςα. *Nam quibus hominibus perpetuò cum armis equisq́ & canibus res est, quid mirum si ijs sordent humanitatis studia? At Mineruã, quam sapientiæ Deam & regnorum pariter atq́ doctrinæ præsidem fecerunt, amicißima*

Musis

Musis earumq́; patrona est. Ita omnibus ætatibus sapientissimi gubernatores magnifecerunt & liberaliter fouerunt bonas artes & liberales disciplinas. Tuam verò hac in parte excellentem virtutem, generose & Magnifice D. Cancellarie, mihi potissimum magna voce prædicandam puto: quod ipse præ cæteris liberalitatis & beneficentiæ G: T: fructum indè vsq́; ab initio huius curriculi mei, quod in studiorum atq́; doctrinarum spacijs ingressus sum, munificum prorsus & eximium percepi. Quemadmodum autem Gratiarum simulacra apud Græcos olim ita scribunt collocari solita, vt conuerso ad inuicem vultu se contuerentur & aspicerent, mutuæ videlicet gratiæ & beneuolentiæ symbolum statuentes: ita nos cum à præstantibus in gubernatione viris benignè & serenis oculis aspicimur, æquissimum est haud dubiè, vt grata virtutum prædicatione aliqua, beneficentiæ ipsorum respondeamus. Quanquam autem meritorum erga me G: T: ea magnitudo est, quæ non

iam vocem grati animi testem atque indicem, Sed mutuam aliquam remunerationem & re ipsa præstitam compensationem requirat: tamen cum nec mihi dandi potestatem fortuna concesserit, nec G: T: accipiendi à me beneficij locum reliquerit: nũc qualicũque hac scripti testificatione satisfactum interim officio fore putaui. Nam & nudas Gratias ijdem Græci finxere, vt innuerent & simplici candidoque animo dantis metienda beneficia, & reddenda pro facultate. In præsentia quidem nulla mihi præterquam poëmatis exigui suppetebat facultas: quod cum in publicum edere decreuissem, faciendum putaui vt clarißimo nomini G: T: nuncuparem.

Etsi autem nequaquam ea in me vis est ingenij, vt dignum aliquid populi auribus & publica doctorum cẽsura par proferri à me posse sperem: nec labra fonte prolui Caballino: tamen minime improbari posse spero studium meum, quod amicos suauißimos optimeque meritos, quos in hac peregrinatione mea, viua voce non

possum,

possum, Thaliolæ appello ministerio. Inter quos te tanquam eximium, & perpetuum studiorum meorum Mecœnatem in prima fronte nominare volui: ac humiliter à G: T: peto, vt qualecunque officium seu specimẽ grati animi benignè humaniterque suscipiat, & me studiaque mea ac bonas artes constanti patrocinio suo tueri & prouehere ne desinat: ac cum huius munusculi tenuitatem boni consuluerit, quod facturam non diffido, præstantiora in posterum & vberiora à me expectet. Aeternus Deus, terque opt: max: Generositatem tuam longæuo ac florenti vitæ munere ornet, atque coronet misericordia & beatitudine. Viteberga 7. Calend. Nouembris, quo die iusta exequialia diui Maximiliani II. Romanorum Imperatoris manibus hic soluta sunt. Anno à salutifero virginis partu M. D. LXXVI.

Generositati & amplitud: T:
addictus & deditiss.
Iohannes Laurentius
Amerinus R.

AD SERENISSIMVM ET POTENTISSIMUM Fridericum Secundum Danorum Regem.

INCLYTA Daniacæ ſtirps & Rex maxime gentis,
Omina qui fauſto nomine fauſta refers.
Cuius & ipſa quidem non nominis omina fallunt
Teſtantur ſceptri fata ſecunda tuj.
Tempora pacifici cedant tibi priſca Frothonis,
Floruit vt patrius lege fideq; ſtatus.
Tantaq; VValdemari valeat fortuna potentis,
Qui fuit externis viſq; pauorq; plagis.
His etenim regimen tantum fundauit & auxit
Aut labor, aut aſtus, vel violenta manus.
Sed tibi nil opus his Rex inuictiſsime, namq;
Virtuti cedunt omnia ſponte tuæ.
Hac igitur ſummos pergas ſuperare monarchas,
Aequare & diuum relligione patrem.
Ac benè de Muſis, facis vt, ſic perge mereri,
Tunc magis illuſtris, plusq; ſecundus eris.
Nāq; ſacras quicūq; DEAS veneratur, & ornat,
Afficit hic ipſum laude, colitq; DEVM:
Quiq; DEVM colit, hūc fouet et beat ille viciſsim,
(Propitiū ô quantū eſt, regibus eſſe Iouem.)

Gratia

Gratia Musarum nec vana est, illa perennes
Viuere post obitum, nam dat in orbe dies:
Atq; prius nomenuè tuum, laudesuè silere
Desinat, aut meritum non memorare tuum:
Antè dabunt rigidæ vernantia lilia spinæ,
Ac fundet Paphias lenta genista rosas.
Priscaq; vanescent Cimbrorum gesta tuorum,
Et sitiet medijs Balthica Tethys aquis.
O mihi grandiloqui flueret si vena Maronis,
Aut stylus ingenij Naso diserte tuj.
Quam mea sublimi volitaret voce Thalia,
Esset & in laudes officiosa tuas?
Pignora proq; tuo quàm ferret grata fauore
Quo fueras studijs portus & aura meis:
Sed voluisse satis sit nunc, vbi creuerit ætas,
Carmine vis forsan crescat & ipsa mihi:
Iugiter intereà florentibus vtere fatis
Seu Martis tractes munia, siue togæ.
Deniq; Nestoreos stabiliq; salute secundos
O Friderice precor viue secunde dies.

ILLVSTRISSIMO D. AVGVSTO PRINCIpi Electori, & Duci Saxoniæ.

AVGVSTVM superæ germen originis,
Ac immensa tui gloria seculi:
Non illustre magis siue potentius

Quicquam,

Quicquam, nobilium Martia Teutonum
Tellus quo videt; aut tota fidelius
Nunc vis imperij continet, aut magis
Augustum: Trepidos tristis & orphana
Nutum quare oculos dirigit ad tuum.
Dulcem læta refert patria te patrem:
Te pax in niueis alma palatijs,
Vltrix in rigido te Nemesis throno,
Nec non Cecropidum strenua te Dea,
Et virtus auidos viuida post rogos
Iactant iurè suum: sera perennibus
Nec te posteritas tollere laudibus
Cessabit. Reliqui vos quoq; discite
Terrarum Domini quæso, quid inclytos
Heroas, superos euehat ad DEOS.

INCLYTÆ D. ANNÆ ELECTORISSAE SAXONIAE.

ANNA Danorum Decus, & voluptas
Saxonum, Regis soboles potentis
Et soror, nec non validi beatus
Principis ardor:
Non tuæ dias celebrare dotes
Mentis, aut tantæ speciosa formæ
Dona præsumit, mea claudicanti
Musula versu.

His

His venustatem lepidæ stupendam
Namq; Swauildæ superas, at illis
Daumarin (priscis venerata multum
Nomina Danis.)

Nostra proreptat sed humi Thalia,
Multa Maioris leuat aura Musam,
Cuius æternos, tua laus, labore
Viuet in annos.

Ut tamen dulci patriæ patescat
Me tuum sanctè coluisse numen,
Et magis, me mox reducem, benignis
Implicet vlnis:

Mente, quæ nuper, cape sed serena,
Inter agrestes cecini Napæas,
Atq; certamen volucrum, strepentes
Albis ad vndas:

Totq; fœlices, benè salua, luces
Viue, quot vernos humus alma flores
Fundit, & glaucus bibulas Hydaspes
Lambit arenas.

D. CHRISTIANO IVNIO-
ri Saxoniæ Duci.

TEq; deserens, salutat ô beate Musula,
Non satis licet polita, Christiane, Chartula:
Cresce, sed DEO, tuæq; patriæ gratißimus,
Et parentes perge tantos æmulari laudibus.

Non Adonis, aut Iulus tam ferebat ſplendida
Siue phryx puer, Tonantis cura, formæ munera,
Te velut mirè decorant: Ergò perge ſtrenuè,
Namq́ꝫ virtus in venuſto plus niteſcit corpore.

D. NICOLAO KAAS, REgiæ Maieſtatis Cancellario primario.

VIR generoſe, tuis decus: intemerataq́ꝫ Muſis
Gloria; ſed patriæ firma columna tuæ.
Te niſi legiferûm (quibus eſt data Dania) Regum
Enucleare tenet priſca ſtatuta, labor.
Regia ſupplicibus vel fers reſponſa papyris
Confirmans dubios ſpeq́ꝫ metuq́ꝫ viros.
Magnificæ ſiquidem res eſt miſerabilis aulæ
Sollicitum validas antè ſedere fores.
Aut vigiles agitas (poſitis ludiſq́ꝫ iociſq́ꝫ)
Cum Domino curas conſiliumq́ꝫ meo.
Accipe non doctæ chartacea dona Thaliæ,
Accipe pro meritis vilia ſigna tuis.
Haud tamen ingratam tibi præſentantia mentem,
Diſpliceant animo ne, precor illa tuo.
Donec Apollinea mihi maior ab arte facultas,
Fulſerit & ſtudijs mitior hora meis.
Tunc ero celſa canens Helicone in vota vocato,
Stemmate materiam ſuppeditante tuo.
(Interea nobis rigidæ vitalia Parcæ
Rumpere fatali parcite fila manu.)

Sed

Sed tua præcipuè conabor texere facta,
Nobilius per quæ gens tua nomen habet.
Quæris age, perge DEO, Regi, patriæq; placere,
Cumq; suis Clarium perge fouere Ducem.
Perge tua patriam virtute extendere famam,
Non deerunt meritis præmia digna pijs.
Namq; animo viues cælis, & laudibus orbe,
Numina dum cælis, orbe moratur homo.

D. GEORGIO LYCKE DE Aargordt, Equiti aurato, & Senatori Regni consultißimo.

Nobile magnificum decus ac æterna Georgi
Gloria Lyckorum, quorum fortißima prisco
Tempore gesta, tuis renouas virtutibus, atq;
Viuere iam reliquas, facis & volitare per oras:
Ne boreale suis, ea tandem clima pruinis
Obruat, aßiduo quæ sunt dignißima seclo.
Et licet illorum laus, & per strenua facta, (tes
Fine, modoq; carent (dum non modò Marte poten-
Vi patrios tutantur agros, sed & hostica fundũt
Agmina; quin etiam regem proceresq; superbis
Ferre iugum collis adigunt, qui Danica, rupto
Fœdere, sceptra suis iurassent addere septis,
Imperio patrias cùm rexit Margaris oras)
Attamen hæc aliena putas, quæcunq; labores
Aut virtus peperit maiorum, sorte beatos

Successus tribuente: tuum non fascinat ergò
Vana fides animum, sed ad amplum stirpis hono-
Ipse tuũ propria virtute extendere nomen (rem
Adijcis; est testis tibi multos nota per annos
Gallia: fortis idem cum blandis Theuto Nauarris
Sensit, & obstupuit Latium, Latius quoq; Ponti-
fex, rutilo residens solio, sublimius inter
Illustrem procerum cœtũ, inuictosq; Monarchas,
Vidit & infremuit, plantasq; pudore retraxit.
Deniq; præsenti patriæ quot tempore præstes
Commoda, consilijs pollens, & Marte togaq;
Integer, Aonijs ac quàm sis fidus alumnis,
Nostra stylo quondam maiore Thalia, fauente
Numinis auxilio, latum diffundet in orbem.

D. GEORGIO ROSENKRANTZ de Rosenholm Senatori Regni prudentißimo.

DAnicæ vir ô generose gentis
Laus, ab illustri patrius scaturit
Stirpe cui sanguis, roseum sed indit
Nomina sertum.
Quod per æternum, tua, marcidum ne
Defluat seclum, facit & meretur
Strenuè virtus, Heliconidisq;
Gratia diui.
In iugis nam te trifidæ sacratis
Phocidos doctis ita fouit vndis,

Calleas

Calleas quicquid ſonat, vt Pelaſgus
Quidq; Latinus.
Hinc tuo prudens fluit ore ſermo,
Nobili tantæ quoq; mente dotes,
Et uigor tantus dubio ferocis
Tempore Martis.
Myſticos ſummi famulos Tonantis
Subleuat largis tua dextra donis,
Nec nouenarum tenues Dearum
Spernis alumnos.
Ergò quot nomen, decus & roſarum,
Nota ſunt terris, tua tot vigebit
In plagis, ô vir generoſe cunctum
Fama per æuum.

D. IOHANNI SCHOVGORD de Gunneſtrup, Senatori regni eximio.

FLammeus aduerſi minimã tunc corporis vmbram
Sol ſpargit, vt ſummo poli
Ducit in axe rotas;
Illaq; ſe riguum magis arbor flectit in hortum,
Maiore quæ turgentia
Fœnore poma gerit.
Sic magis eximius quo quiſquam eſt, & generoſus,
Graui minus faſtu, & minus
Ambitione tumet.

Hoc equidem liquidis melior natura creatrix
Ostendit in te, nobili
Laude, vir ample, modis.

NOBILI ET PRUDENTI VIro ERICO LYCKE de Sckousgordt, Regio in arce Ripensi præsidi.

EST multum celebri primordia ducere stirpe,
Rebus & à gestis maiorum laude potiri
Illustres inter proceres: longè tamen est plus
Conspicuum propria nomen virtute mereri
Vi generosa, & auitas laudes ritè tueri,
Stemmatis atq; decus magis augmentare: Quod
Lætatur natale solum, & testatur, abũdè (omne
(Vir amplißime) te præstare, modisq; probasse
Cunctis, tunc cùm te Suetici sensere manipli
Hostica cumq; tuas virtutes illico claßis
Extimuit, rutilum vibrasti quando minaci
Vexillum dextra, sic fundere pulcrius esse
In pugna vitam, pro rege gregisq; salute,
Viuere quã longos statuens sine laudibus annos.
Ac tua si plures imitati exempla fuissent
Tunc iam tota iterum seruiret Gothia Danis.
Ergò manent laudes, & honos, nomenq; perenne
Totq; tibi à patria grates, tot rege fauores
Vix quot magniloqui memoraret Musa Maronis.
Adde quod et doctus, quoq; quẽ veneraris Apollo

Læticiam prodit, parat & tibi nomen in æuum.
Et mea pro meritis extabit grata Thalia,
Accipiasq; rogat placido hæc munuſcula vultu,
Tunc olim meliora feret, maioraq; panget.

DE S. OLAO DANICAE CLASſis naui prætoria: Ad nobilem & ſtrenuum Virum D. PETRVM MVNCK Amiraldum Danicum.

Spumeus indomitum cernens Neptunus Olaum
Per freta veliuolo tendere vaſta gradu:
Obſtupuit, valido dextraq; tridente repulſo,
Anxia mox ſoluit talibus ora ſonis.
Quid iuuat eſſe Deum, pelagi dominumq; vocari
Cùm ſic imperij ius rapit ille mei?
Vdus ad hæc Triton viridi ſic infit ab ore,
Nuper ab Haffniaci nans ſtatione ſinus.
Duxerit ad ſocias in prælia quando carinas,
Ad ius, imperium præripit omne tuum.
Nam quis virtutes, victricis & obſecro PETRI
Neſcit ad hoc Muncki, robora tanta manus?
Sola tulit priſcis ſat regni, terra monarchis,
Nunc regit & terras, &, Fridericus aquas.

D. TYCHONI BRAHE Ottonidæ.

O rarū patriæ decus, et decor inclyte Phœbj,
Nobile cui priſcis ſtemma ſcaturit auis:
Quod magis illuſtras radijs virtutis, & artis,
(Eſt, ſine quēis, celſum dos aliena genus.)
Cuius Hyperboreis ita ſurgit nomen in oris,
Ut penetret reliquas laudis honore plagas:
Quin (modò pace tua liceat mihi vera faterj)
Pulſat Olympiacas & tua fama domos.
Dum varias rerum vires, quas ipſa recondit
Natura, ignicolæ prolicis arte Dei:
Undè ſalutiferi promuntur pharmaca ſuccj,
Ex quibus eſt ægris vita, pudorq́ꝫ necj.
Et tamen haud tua ſic terris generoſa quieſcit
Mens, volat ad Superos ſed quoqꝫ ſæpè ſinus:
Undè quidem, cuius ſis, conſtat originis, omnes
Naturæ ſtimulant ſemina namqꝫ ſuæ.
Aethereis igitur curas dat mentibus Aether,
Terrea terrigenas ſollicitudo grauat.
O ſed quàm fauſta es tu conditione beatus,
Cui mens in vegeto corpore tanta viget.
Non vigili tantùm rutilantia lumine luſtrans
Sidera, Soliuagæ cunctaq́ꝫ ſigna viæ:
Siue per Aethereos meteora vagantia tractus,
Signa vel aſtriferis prodigioſa plagis.
Sed quoqꝫ ſolerti ſcrutans indagine cauſas,
Atqꝫ ſecuturas orbe, poloq́ꝫ vices.
Teſtis erit liquidè tua Contemplatio: fulſit
In cœlo trucibus fax noua quando minis.

Qualia

Qualia tunc etenim præſagijt omina, paßim
Erumpunt, præſens monſtrat & illa dies.
Vi ſed qui ſupera ſubiectum temperat orbem,
Vindictæ retrahat dira flagella ſuæ.
Ac tibi longæuæ concedat tempora vitæ
Munera, ſed ſtudijs otia grata tuis.
Vranie reliquos vt quæ ſacra celat alumnos,
Auſpicijs fiant porro retecta tuis.

AD D. BIORNONEM Kaas de Starupgordt, Senatorem regni integerrimum.

O Biorno veteris nobile ſtemmatis
Germen, magnificis quod tua dotibus
Virtus ſic decorat, ſis patrij vt tui
Immortalis honor ſoli.
Huius namq; ſtatus quod melioribus
Iam fatis vigeat, quis neget, & tuis
Deberi meritis, præcipuos quibus
Mirè inter proceres vales:
Mitis perplacidis pectora moribus
Nàm natura tibi temperat, & facit
A veſtro Siculi vita Cyclopis vt
Conſpectu procul exulet.
Dexter conſilijs, eloquio grauis,
Et fidus Domino, Marteq; ſtrenuus,
Muſis propitius, ſemper & integræ
Quàm ſis iuſticiæ tenax.

Maior Castalij si mihi copia
Quandò fontis erit, nostraq; mitius
Fatum Melpomene senserit, ô stylo
Quàm fido memorabitur.
Cunctis Omniregens quem colis actibus,
Longæuæ interea munere prospero
Vitæ te decoret: nobilis vt tua
Per te stirps magè floreat.

NOBILI ET PERSTRENVO Viro D. IOANNI KAAS.

QVî tuas dignè celebrare laudes,
Tanta vel cæptet memorare gesta,
Hæsitat multùm, generose nostra
Musa Ioannes:
Hæc, enim nudas Heliconis vmbras
Vidit, & nullas bibit amne lymphas
Castalis, virtus tua sed lepore est
Digna Maronis.
At Palestinas magè si fauentes
Sensero diuas, magis & benignam
Videro sortem, tamen haud agresti
Voce sonabo,
In plagis quicquid patrijs, in oris
Et peregrinis, tua dextra duri
Castra dum Martis sequeris, secundis
Gesserit armis.

Es quibus

Es quibus summo reliquis stupori
Gentibus, fortis patriæ potestas,
Ut decus præstans, placido beatæ
Tempore pacis.

D. PETRO BILDE DE SVANholm, Senatori regni eximio.

INgens nobilium Petre decus, celsáq; gloria
Bildorum, rutili tam generosæ radij micant
Cuius mentis, vt omnem patriã lumine repleant
Virtutum: Pylios exige, sed saluus & optimæ in
Sortis flore dies: ac facis vt, sic quoq; postmodò
Doctũ perge chorum quẽ sacra Phœbi stimulant
Sub patrocinio ferre, fouere et: Tua laudibus (tuo
Viuent tunc geminis nomina, dum cingitur incly-
(Tantum Musa potest) Dania fluctibus. (ta

NOBILISSIMO ET EGREGIO Viro D. PETRO GYLDENSTIERN de Thym.

LVxus, opes, validæ per strenua dextræ pote-
Decusq; formæ disperit repentè. (stas,
Unica post cineres, virtus facit absq; fine claros
Heroas in terris, poloq; beatos:
Nostra decus veræ tibi nobilitatis, ergò Musa,
Celebrius nomenq; gratulatur:

Sollicitaq;

Sollicitatq́; Deum precibus, sinat vt vigere Danis
Superstitem te Nestoris per annos.

DN: CHRISTOPHORO VVAL-CKENDROP de Glorup Quæstori Regio.

O qui nobilior tuæ
Stirpis flos: Clarij, ceu decus inclytum,
Sic fautor simul es, Chori.
Paruum Pierijs accipe de iugis
Nunc ramum, modicas sacro
Et lymphas age ne despice, Castalis
Quas de fonte Thaliola
Præsenti potuit nostra tibi vice
Saltem ferre; fauentia
Verum numina si plus Heliconidum
Vnquam senserit, & magis
Sortem propitiam, quam tua nobili
Se sublimibus impetu
Virtus efferat alis, magè prosequar.

D. ARVIDIO HVITFELT DE Lillö, Secretario Regio.

ARuidi, tribuit cui vetusta
Stirpem nobilitas: celebre virtus
Sed nomen: decus atq́; dignitatem

Plenum

Plenum Palladio liquore pectus,
Multarum, varijs modisq́ue, rerum
Mens experta; tibi lucrata (clari
Claro Nicolei trahente Kaasi
Exemplo) penetras procul remotas
Tot (Christo duce) quando nationes.
Qua dignas ratione ferre grates,
Quo vel pro meritis tibi placere
Pacto constituam, latet profectò.
Sensi sic operam mihi fidelem,
Conspexiq́ue tuam fidem paratam,
Vt vobis mea vota sunt aperta.
Ergo cùm niueæ tot ampla mentis
Non cessas dare signa: quæso mirum
Cui fiet, tua candida nitere
Tunc insignia, nomen &, colore?
Nam præfert ita sæpè nomen omen.
Sed porrò integritate perge Kaâsum
Nec non laude sequi: velut decori
Es Musis modò, gratiorq́ue Regi:
Tunc fies populo magis colendus,
Aruidi, tribuit cui vetusta
Stirpem nobilitas, decusq́ue virtus.

D. ERICO RVD, DE FVGELsang, Senatori regni, & præsidi regio in arce Alburgensi.

DOrec erit rapidis Alburgia cincta procellis,
Et lepida celeres voce querentur aues:
Vir generose, tuum florebit nomen, idamplis
Cum meritis virtus asserit ipsa, tibi.
Te trepidant acres cũ Mars furit efferus hostes,
Te placido cuncti tempore pacis amant.

D. STENONI BILDE DE Vvandaas.

NObilem priscis ab auis honorem
Qui geris, Phœbi sed ab arte doctum
Pectus, & semper celebranda claris
Nomina factis.
Quæ rudis vili modo Musa versu
Destinat miti cape mente, digna
Plus, tuis donec meritis licebit
Pignora ferre.

AD D. IACOBVM HVITFELDT de Beritzgord.

NVper vt Ausonijs remeares saluus ab oris,
Nõ modò sunt tribubus gaudia capta tuis:
Tota sed & lætum geminauit patria gestum,
Quin & in Aonijs plausit Apollo iugis.
Plurima persoluit votiui pondera doni,
Subridens roseis & tua nympha genis.

Nec

Nec mea se potuit cohibere Thaliola, vilj
Lætitiæ quin hæc carmine signa daret.
Hoc etenim virtus tua flagitat, atq; serenus
Candor in Actiaci castra, gregemq́; Ducis.
Quod liquida mihi iam pridem ratione probasti
Lipsica magnificas Urbs vbi iactat opes.
Ac equidem si stirps, virtus, ac Palladis artes
Integrius quemquam nobilitare queunt:
Quis dubitat veræ te nobilitatis alumnum?
Hæc cui conspicuis sunt cumulata modis.

D. IACOBO VVIND, ARCHI-scribæ in Cancellaria Danica, atq; Canonico Ripensi & Roskildensi.

SUmmo quidem res est Deo gratissima,
Emergit vt claris homo virtutibus,
Iisq́; sternit ad, sibi, laudes viam,
Potentibus fit atq; gratus Regibus,
Suumq; sic genus facit celebrius.
Magis tamen placet benigno numini,
Qui non suis vnquàm datis abutitur
Vel ad sui damnum, dolumue proximi:
(Quum quod tamen DEVS cuiquam destinat
Id haud valent vel impedire Dæmones,
Auferre seu quisquam potest mortalium)
Diuinitatis aut in iracundiam:
Nam quos DEI fauor prius sic extulit
Vindex veris furor modis tunc deprimit,

Velut

Velut docent exempla nos frequentia.
Sed cùm loci iam ſis ad illius ſtatum
Euectus & tu, cum voles, vt plurimis
Nocere poßis, & beare plurimos:
Te per genus tuum precabor nobile,
Tuamq́ per fidem, neceßitudinem
Nec non eam, ſimulq́ per communia
Primis ab annis litterarum fœdera,
Quæ nos reuinxerunt, mihi ne deſinas
Fauere, fortunam mihi non inuidens.

D. ANDREAE ET D. VVILHELMO DRESSELBERGICIS fratribus de VVonſerup.

O Veſtri decus & gloria ſtemmatis
Cunctorumq́ potens Dania, nobile
Exemplum iuuenum, quotquot habet: Quibus
Prælucere quidem vos facit eruta
Solers Palladio fonte ſcientia:
Virtus cui comes eſt inclyta, ſed nitens
Hanc laus ſubſequitur, perpetuos viris
Duratura dies, ritè merentibus.
Fidis vos igitur pergite cordibus
Commiſſa à Domino, Regeq́ munia
Tractando: Solitis ac Heliconidum
Cultores, animis pergite candidè
Complecti, meritis præmia namq́ nec

Aut vestris deerunt digna laboribus.
Sed sicut rutilo Tyndaridæ polo
Fratres sunt decori, cætera fulgido
Inter conspicui sidera lumine:
Oris in patrijs sic quoq; postmodò
Inter magnificos vos radiabitis
Prælustris proceres laudis honoribus.

ERICO LANGE de Engelsholm.

AUt tua felicem genium disponere fata
Propitiumúe tibi numen adesse rear?
Omnia quandoquidem vitæ, studijq;, statusq;
Iugiter euentu prosperiore fluunt?
Multa quid enumerem? satis id pro teste sit vnum
Quod rabidam poteras anticipare necem:
Liliger immerita ne te quoq; cæde Tyrannus
Mactaret, Christo cùm fera bella mouet.
Is sed Auernales modò præcipitatus ad vmbras,
Cum quibus atra gerat prælia semper habet.
Gratia cœlituum regi, discrimine tanto
Qui te præripuit, restituitq; tuis.
Nunc vbi nobilibus Patrem virtutibus æquas,
Esq; nitens Phœbi laus, genetricis amor.
Ergo ferox acri valeat cum Teutone Gallus,
Tu quibus haud hospes porrò futurus eris.

ANDREAE HOLCH, IOHANNI BROCHENHVS, ET ABSOLONI IVLL.

CLara celsorum soboles parentum,
Stirpis decusq; nobilis;
Quos, sacris Phœbi modò derelictis,
Delectat aula, Regij
Detinent nutus, vbi sic fideli
Manu subitis munia,
Omnibus prompti: Dominum fauore,
Vos vt amplecti plurimo
Sit palàm, Vestros & ei labores,
Benignius rependere
(Nam manu larga valet) esse curæ:
Lucrentur hoc quin maximè
Docta Diuarum ex Helicone dona,
Vobis, precor quis ambiget?
Non enim tantùm decus hæc celebre
Firmamq; dant prudentiam:
Vndè plus fulget genus, atq; nomen
Paratur indelebile.
Sed simul magnis faciunt Monarchis
Placere, ditior fluit
Vndè sors: quin conciliant benignum
Summi fauorem numinis.
Ergo pro tantis meritis vicißim
Decet referre gratiam:

Idq;

Idq; non gemmis, rutili vel auri
Donis, ſibi probarier
Flagitant Diuæ, quibus hæc redundant
Hæc ipſa vobis commoda:
Sed frequens vt ſe redametis, atq;
Fide colatis integra,
Hinc ſuis ſemper faueatis, ipſæ
Vos obſecrant, cultoribus.

DE GENEROSIS ET STRE-nua virtute eximijs, D: Nicolao, D: Biornone, & Dn: Ioanne Kaâs, fratribus.

GErmanis certant trinis tria numina, ſed qui
Nobile Daniaco ſanguine ſtemma trahũt.
Iactitat armipotens ſe Mauors laude Ioannis,
Qua validos inter ſic nitet ille Duces.
Comis Atlantiacæ ſoboles Biornone ſuperbit,
Cui lepor arguto mirus ab ore fluit:
At ſacra, Nicolai virtute Minerua triumphat,
Tempore qua belli tàm viget, atq; togæ.

IN NATALEM DOMINI NO-ſtri Ieſu Chriſti, ad prudentiſsimum & ampliſsimum inclytæ Hamburgæ Senatum.

EN dies nobis rediit sacratus,
Quo Palæstina genitus puella
Est DEVS, massam fragilesq; nostros
Induit artus.

Nos vt ex illo traheret reatu,
Culpa quem primi meruit parentis,
Et redundabat miseros in omnes
Iure nepotes.

Ne sed imo nos Acheron abysso
Mergeret, celso DEVS ipse cœlo
Labitur, puræ penetratq; castam
Virginis aluum.

Nascitur membris adeò tenellis,
Ore vagitum tenero sonabat,
Nos vt amißi faceret fauoris
Robore grandes.

Pertulit fœni stipulis iacere,
Fasciis arctis quoq; colligari,
Stringerent ne nos violenta diræ
Vincla Gehennæ.

Antè rudentes situs est asellos,
Atq; taurino medio in tumultu,
Peruio ventis stabulo, truciq;
Grandine fœdo.

Flammeo ne nos Stygis in barathro
Inter horrendos Sathanæ boatus
Eiularemus, misera frequentes
Voce querelas.

Deniq;

Deniq; vltricem patris hac furorem
Sustulit prorsus ratione, Nosq;
In thronum sacri meritis beatum
Vexit Olympi.

Ergò condignas modulemur omnes
Gratias imis animi medullis,
Atq; festiuo celebremus amplas
Carmine laudes.

Atq; cum cœtu decet angelorum,
Qui plagas dulci superas repleuit
Iubilo, tales sociare cuncto
Tempore voces::

Laus in excelsis, & honor perennis
Sit Deo, terræ sed in orbe, firma
Pax sit humano generi, benigna
Sitq; voluntas.

D. DOCTORI PAVLO MATthiæ Archiepiscopo Selandico dignißimo.

O perennis mysticorum
Quotquot ambit inclyta
Finibus paßim, virorum
Laus caputq;, Dania:
Quem scatentem tot beatis
Præsul ipse cœlitum

Dotibus, ſic dignitatis
Vexit ad faſtigium.
Eſt ſacro cuius labori
Imputandum, Danicæ
Quot ſtatu nunc tutiori
Floreant Eccleſiæ.
Cuius & vigent honeſtæ
Ex fauore, plurima
Liberaliter Camœnæ
Sentiuntq́; commoda.
Dante conualent dolentes
Læta te ſolatia,
Larga viuunt ac egentes
Dante te leuamina.
Orphanorum te patronum
Mæſta turba percipit,
Ac aſylum, quos Thraſonum
Vis iniqua ſupprimit.
Te nec ob ſortis fauorem
Inflat inſolentia
Sternit ob ſortis rigorem
Nulla diffidentia.
Sed tibi pertractat iſta
Sana conſcientia,
Atq́; ſimplicitate miſta
Temperat prudentia.
Viue ſed perquàm beatus
Viue Præſul, plurima

Patriæ

Patriæ Deoq́; gratus
Et vale per secula.

D. DOCTORI PETRO SEVERINO Ripensi, Regiæ Maiestatis Archiatro.

De obitu Doctoris Ioh: Pratensis.

ARctoi rutilum Climatis ô iubar,
Et florens veteris gloria Cimbriæ,
Quem Phœbus stupet ipse,
Quem trux horret & Atropos.
Ah quæ te tenuit, quæ tenuit plaga?
Quæ te proh habuit cura? tuus cadit
Heu cùm fidus Achates,
Et Phœbi decus inclytum:
Nam si Palladijs Hafnia nobilis
Et fœcunda viris, te quoq́; tunc sui
Celsa Regis in arce
Spectasset, vel in intima
Doctorum serie: Non mala Cherio
Impressu, rigido iure nec Atropos,
Aut quicquàm valuisset
Mortis dira potentia.
Omnes lethifici, sed tua, numinis
Vires, morbificis cum mineris, manus
Et diuina fugasset
In te quæ Cherubin viget.

Sic virtute tua conspicit à necis
Sæuis innumeros faucibus erutos
Vdis Rhenus ocellis,
Lento cumq; Arari Padus.
Sic ex arte tua Balthica nunc suum
Cui Parcæ, Dominum, stamina ruperant
Tethys, iure triumphat
Vitam ducere sospitem.
Hinc est inuidia quod furit improba,
Irarumq; feris fluctuat æstibus
Mors, & tanta vicißim
Vobis intulit heu mala.
Et sic in Dominum quæ nequijt tuum
Dilectum in socium torsit, & id quidem
Non vi, sed rabiosa
Proh fraudis violentia.
Hæc secum : procul en, nunc agit, is mej
Ingens imperij spretor, & impiger
Præreptor spoliorum
Euersorq; potentiæ.
Cuius tanta vigent ad freta Balticæ
Laus & facta plagæ, Niliacas sacri
Quanta Hermetis ad vndas
Quondam gloria floruit.
Et cui, si quoq; nunc flamina duceret,
Raymundus meritò cederet, & Geber,
Magnus quem Paracelsus
Sentiret sibi comparem.

Tardaq;

Tardas ergò decet rumpere iam moras,
Nunc & nunc validis est opus ausibus,
Si nostris erit vnquàm
Consultum benè commodis.
Hoc præsente minus, quod licet, id libet
Nunc tentare, queat experiar meæ
Huius quid in Achatem
Et nostrum opprobrium, manus.
Nam dum longa sino carpere Balsama
Hunc vitæ, gemino cùm mihi numine
Sunt certamina: Soli
Haud obsistere quum queam:
Quod, sed fortè super ne veniat, suum
Saluandum ad socium, Namq; quid aurea
Eheu non Sophia, vel
Fulgenti Stybio potest?
Tincturas referam quid tot? & entheas
Cum Mannis Mumias? auxiliare vel
Laudanum? validumue
Azoth perniciem in meam?
Hæc & plura, truci murmure ruminans,
Lethali saturat spicula toxico,
Insons atq; volucri
Pectus cuspide perforat.
Læsum demotino funere mergitur
Corpus: sed volat ad mens Anyadei
Sedes ipsa beatas,
Quo rursus sociabimur.

Ergò cara pijs Patria fletibus
O iam pone modum: Docteq́ patriæ
Firmum Petre solamen
Spe suspiria tempera.

M. IOHANNI LAGONIO Episcopo Ripensi.

O inter venerabiles
Vir amplißime præsules,
Quotquot bellipotens habet
Æuo Cimbria nostro.
Cui postquàm patriæ sacrum
Est vrbis regimen datum,
Prisco cuncta vigent statu,
Sanæ relligionis.
Laus est non etenim minor
Huius, qui benè protegit
Rem, quam cuius erat prius
Duro parta labore.
Ergò, quæ peperit pius
Tausani labor, & sacra
Spretis cura periculis
Porrò perge tueri.
Tunc is, ceu meritus suæ
Dici iure Lutherus est
Gentis, sic eris alter &
Tu Tausanus: vt hæres

Et

Et successor es: æmulus
Virtute ac meritis vt &
Eius sis, tua supplicat
Summis patria votis.

D. DOCTORI IOHANNI FRANCISCO Ripensi.

ILlustris ô qui non modò gloria
Phœbi, beatus sed simul æmulus
(Et iure) maiestatis eius
Per varias celebraris oras.
Nam sæua diri damna leuant tuæ
Languoris artes: morbiferis manu
Causis salutari fugatis,
Viuere das pylios in annos.
Hinc ex polito carmina pectore
Tam culta fundis, tam quoq; suauia
Vt cum noueno dux stupescat
Ipse choro, tribuatq; laurum.
Quin & canoræ dulcifluam chelys
Vim tàm potenti sollicitas manu,
Vt mulceas miré trahasq;
Terrigenûm superûmq; sensus.
Miretur ergò, quis rogo, si suum
Te chara Phœbum patria iactitet:
Cum sic medendi, carminumq;,
Atq; chelys vigeas in arte?

M. GEOR-

M. GEORGIO BORNHOLMIO
Epiſcopo Vuenſalico.

O te cunctipotens ſua
Hoc mundi miſero tempore, dextra
Grandæuiq́; tuo ſic ſenio fulciat & beet:
Quàm permanſeris in tui
Excelſo officij munere, numini,
Pupillis, & alumnis Clarijs, ſidus & vtilis.

AD IOHANNEM FANINgum Conſulem Ripenſem primarium.

SIt mihi fas (nec .n. ſtimulor Gnathonis ab arte
Nec moror inuidiæ fulmina) vera loqui:
Vera loqui quin me dulciſsima patria cogit,
Quæ fert ex meritis commoda multa tuis:
Namq́; ſtatu quod res meliori publica floret,
Tutior & tractat munia quiſq́; ſua:
Quod quoq́; legitimis, procedant iura ſtatutis,
Omnibus inq́;, decens ordo, modusq́; viget.
Hoc tibi ſe gratis animis debere fatetur,
Certat & arbitrio poſſe placere tuo.
Nomine, crede, tuo quin eſſe ſuperba videtur,
Namq́; tuas laudes iactitat eſſe ſuas.
Ergò alijs meritò ſe non præferre veretur
Vrbibus, armipotens Cimbria quotquot habet

Num

Nunc quàm difficiles gestit narrare labores
Pertuleris, feruor cùm iuuenilis erat:
Ut patriam linquens Mauortia castra frequentās,
Atq; sequens Aquilas, Carole quinte, tuas.
Nunc quam perstiteris Regiq; Duciq; fidelis,
Cùm graue Daniacos Schisma feriret agros.
Nunc etiam pelagus tua dùm secat omne carina,
Te iactant rapido quanta pericla salo.
Deniq; iam viridis venerandus laude senectæ
Cui maiora tamen robora mente vigent.
Pectore prudenti iustisq; pijsq; vacando
Multiplicem virtus quam tua præstat opem.
Et quoniam hanc adeò varia experientia firmat
Plus valet, atq; vetat nomen obire tuum.
Ergo Faninge vale felix in Nestoris annos,
Commissiq; mane laus columenq; gregis:
Hæc tibi sic cecinit Patriæ mea nomine Musa,
Perge inter charos me reputare tuos.

M. IOANNI VVIBERGIO
Archidiacono Capituli Ripensis.

TE iure compellare nec verebitur,
Inter honoratos nostra Thalia viros.
Meretur hoc in me voluntas nam tua,
Fidaq; magnificis mens stipulata modis.
Affinitatis quin & id ius flagitat,
Altera, qua magè vix esse propinqua potest.

Tu cuius

Tu cuius es fauente, causa, numine
Perficiat cœptum sed Deus ipse suum,
Sed de Dei nil ambigo clementia,
Euarient animum tempora nulla tuum.
Virtute sed velut, vigesq; Palladis
Artibus, & census diuite sorte vales:
Verendus annis, esq; dignitatibus
Conspicuus, stabili sis quoq; quæso, fide.
Musæ celebrior veheris tunc meæ
Longa per, ingenio, secla labore: Vale.

M. IOHANNI SVANINGIO Decano Ripensi.

INter præcipuos meis fauentes
O vir conspicua fide, Camœnis.
Cui nomen peperit celebre virtus,
Sed laudem, decus & perenne, pectus
Fœcundum varijs scientiarum
Plantis, quæ quoniam sacri rigantur
Multo Castalij liquore fontis,
Plus florent, & abundiore fundunt
Prouentu, lepidos subindè fructus,
Fragranti patrias odore terras
Replentes: potis est sopire quem non
Aetas posteritatis vlla, virus
Mendacis violare, vel mephitis.
Cur non per reliquas simul, (quid obstat)
Sincer

Sincero penetrat vigore gentes,
Quas inter vomuit calumniarum
Tot sordes, Gothicus putri Bonasus
Ex rictu, ruit vnde virulenta
Fœtorum rabies, salubrioris
A nullo toleranda quippè sensus.
Ergò rumpe moras, tuus quid hortus
Aduersus tetricum mali venenum
Fœtoris ferat, vt queat per oras
Nosci fac alias: id ipsa læsæ
Cum votis patriæ iubet voluntas.
Et mox, ne dubita, peribit iste
Fictorum Sycophanta quicquid vsquam
Monstrorum, vel olentiæ, reliquit.
Nam vis nulla quidem, tenet, vel astus
Mendacis stabiles proteruitatis
Successus, vbi veritas, fidesq;
(Quæ multum licet & diu premuntur
Non vnquam tamen opprimuntur) vltrà
Affligi renuunt: Sed ex nefandis
Erumpunt tenebris, manus iniquos
Vltrices simul exerunt in hostes.

M. CASPARO MVLE CAPITV-
li Ripensis Præposito.

AVreum celso quoties ab axe
Apricus iubar exerit

Cynthius,

Cynthius, vestri toties recurrit
Prædulcis mihi mentio
Id tuus poscit fauor, & meretur
In me plurima candidæ
Signa mentis: Queis Heliconis omnes
Cultores etiam soles
Prosequi: quantus, liquet vndè, cultor
Eius numinis ipse sis.
Namq; Cyrrhæas benè nosse Diuas
Et doctum Clarij Ducem,
Pectus haud tantum varia vigere
Reddit quippe scientia:
Quin & in mores penetrans, scientes
Humanos facit & probos:
Vndè magnatum fauor, & minorum
Obseruantia profluit:
Ipsius crescit simul hoc supremi
Pacto gratia numinis.
Id tamen si sic neget esse quisquam
Huic te protinus occinam:
Hæc ne prædictos peperêre fructus
Et raram tibi gloriam?
Hæc ne Doctorem statuére quondam
Prolis te quoq; Regiæ?
Hæ ne Prælatum modò dignitatis
Et sortis venerabilem
Do:e te reddunt? age, sed tueri
Hæc in, pergito, posterum:

Tunc

Tunc tuæ ſummus ſuperaddet annos
Fortunæ Pylios DEVS.

D. CHRISTIANO LANGE
Cantori Capituli Ripenſis.

NEc tu meæ Thaliolæ ſileberis
O Chriſtiane, te licet dignè minus,
Minusq́ commodè, petat forſan ſuis
Donarijs: nam prædicaris ſtrenuus
Cyrrhæi alumnos inter, & tu, numinis.
Hinc functionis te frequens quod obruit
Moles: etenim ſuam locat qui pluribus
Operam, diu vacare neſcit vnico:
Quæ fert tamen, lubens, precatur ſuſcipe,
Qui ruſticas quidem colonum chartulas
Non ſæpè faſtidis, ab inclyti manum
Cultore Phœbi ne retorque: Candida
Quin mente, ſinceroq́ corde in omnibus
Fauere cœpta, tunc tibi poſthac meæ
Præſtantiora Muſulæ nec pignora,
Nec vlla ceſſabit viciſsim gratia.

M. IACOBO MATTHIADAE
VVielleio, Paſtori Ripenſi primario.

VIgil triformis, myſtici
Ouilis, ô paſtor DEI

Concreditum gregem sacro
Fouens salutis pabulo:
Cuius fideli germina
Plantaueras industria,
Tua Liceum cùm meæ
Cura vigeret patriæ:
His absq; nulla prosperum
Putans studia ferre exitum
Cunctas sed artes, omnibus
Sordere cum virtutibus.
Dei timor firmißimæ
Fons est enim prudentiæ,
Ad quem patet rectißima
Ductore te, nobis via.
Et si quid est valentiæ
Virtutis, aut scientiæ
In litteris mihi, tuæ
Debetur id solertiæ.
Quod doctus hinc industrij
Labor poliuit Loßij,
Quin & quod inter intimos
Is censeat sic me suos.
Hinc & suæ quod Attica
Sensit Palestræ Lipsia
Maiori alumnum me sacras
Nisu sequentem Heliconidas.
Totius imò quod meæ
Vitæ, salutis, Musulæ

Status,

Status, beatioribus
Profluxerit successibus:
Quis ambiget fidelibus
Id omne te fauoribus
Egisse? dum salubria
Consultus adiuuamina
Fers, vt mihi nutantibus
Mens fluctuabat actibus,
Musamq; callis insciam
Planam reducis in viam.
Quid ergo tot pro splendidis
Reddam vicissim commodis,
Laudesuè pro laboribus
Aut gratias honoribus?
Nullus queat quùm debita
Vnquàm referre præmia
Vel improbis parentibus,
Quis digna præceptoribus
Fidelibus θρεπτήρια
Rependat? Ergo tàm pia
Qui facta cernit, optimi
Hoc conferet salarij
His, quod solet, qui viuidis
Cœlum decorant surculis,
Et subditæ valentia
Terræ locant fundamina.
Sed interim tamen mea
Non desinet Camœnula

Pro viribus, dignißimis
Te prosequi præconijs.

M. THOMAE CHANVTIO
Canonico Ripensi.

SI Deus hunc erga, maiorem nutrit amorem,
Mole ærumnarum quem grauiore premit:
Quis te dilectum Domino dubitabit, & illo
Ex numero, tecta queis ratione fauet?
Et licet à teneris multum te corripit annis,
Adijcit & canis iam mala plura tuis:
Attamen infracta toleras sic omnia mente,
Ut sacer ærumnas Iob tulit antè suas.
Huic igitur pia quos peperit patientia fructus,
Non deerunt vitæ, tu modò fide, tuæ.
Eximiæ quamuis per tristia funera prolis,
Concidit heu senij lux columenq; tui.
Viuit & æternùm regnat tamen, vnde leuamen,
Auxiliumq; tibi profluet omne, DEUS.

M. CHRISTOPHORO KNOOF
Aulæ regiæ concionatori.

A Vetustis qui Borußis,
Clare vir, trahis beatum
Sanguinis primordium

Nomen

Nomen à Christo sed ipso,
Quem fideliter potentem
Ante regem baiulas:
Perge Christo, perge Regi
Sic placere, sic fauere
Perge alumnis Pallados:
Danicis in maior oris
Tunc tuæ per omne genti
Laus vigebis, seculum.

D. NICOLAO KAAS,
Cancellario.

AVreum quo me tua sponte donum
Largitas nuper decorauit, antè
(Summe Mecœnas) mea, cum salute
Sistitur ora:
Hic vbi glaucus, tibi non latentes
Leucoris campos rigat Albis: vnde
Plus tuus fulget fauor, atq; nostri
Prodis amorem.
Qua sed ò dignas tibi voce grates,
Aut quibus tandem meritis vicißim
Ferre conabor, satis ampla tantis
Præmia factis?
Haud scio: sed si tamen ipse vasti
Arbiter mundi velit, & secunda
Sors ferat, nostris liceat vel vllo
Tempore Musis:

Non tuam certaſſe priore mentem
Copia tanti meriti pigebit,
Teſtor id Phœbi, ſacra teſtor alti
Numina cœli.
In meo, verùm monumenta veſtræ
Mentis & doni, digit[illegible] micabit,
Idq; vitales mea dùm fouebunt
Pectora flammæ.

M. NICOLAO LAVRENTIO fratri ſuo & Profeſſori Haffnienſi.

Sunt ſcio qui fauentes
Inuident diuos (modo quos Muſa ſileſce) nobis:
Intumeant at vſq;
Fœda rumpantur rabie viſcera; ſed benigni
Facta DEI, malignis
Fortè ſi nolint oculis intereà tueri,
Conſilium propino
Eruant hos vt ſibi iam protinus, & valebunt.
Credita ſed fideli
Chare frater, munera nos ſedulitate, ſprcto
Quid ſycophanta monſtri
Exequamur, prouomitet: morbificante morſu
Inuidiæ, bonorum
Sæpè quamuis febricitat nomen, at haud necatur.

M. GEOR-

M. GEORGIO LAVRENTIO fratri suo, & Pastori Thistadiensi.

Dilecte si Georgi,
Fraterna quid valerent
Nunc vota; non morarer
Cyllenij volucre
Talare, siue pennas
Queîs Dedalus per auras
Cretea fugit arua
Optare: factus autem
Voti precisq; compos,
O quam leuem citato
Nunc aërem volatu
Alacriter secarem.
Non ipsa me Tonantis
Ales fugacitate,
Me Strimonis vel vlla
Constantiore nisu
Tunc vinceret volucrum.
Hinc, donec ad Sabæa
Ripensium vireta
Delatus, atq; notam
Resumerem figuram:
Vrbemq; tàm celebrem,
Vrbemq; tàm decoram

Dulcemq; (prima vitæ
Quæ dona non ministrat
Tantum benigna nobis:
Vitæ sed & petitas,
Summi fauente Christi
Clementia, iugales
Vtriq; mox datura)
Ingressus inde Pompæ
Festiuioris essem
Et pars ego, sacratas
Quando recens ad aras
Scansurus es maritus:
Vestrum pijs supremo
Affectibus parenti
Connubium vt valerem
Mandare (ceu deceret)
Saltem: mihi licebit
Si non eum deinde
Poclis, iocis, choreis
De more gratulari.
Sed denegat remoto
Quod corpori, creatrix
Natura, quodq; surdum
Fatum vetat, subinde
Præsente præsto mente:
Longos tibi, tuæq;
Annos Elisabethæ,
Deumq; perbenignum,

Sortemq;

Sortemq́ perbeatam,
Vouens, precans &, optans.

AD OLAVVM NICOLAVM PAtricium Ripensem.

NOn semper irato nigrans turbat orbem
Ab axe nimbus: aut fremit vorticosum
Stridentibus fretum frequenter procellis:
Persæpe turbulenta sed nubilosi
Post ora cœli, Sol iubar plus serenum
Mox exerit: fremente ponti furore
Tandemq́ placato, quieta trementes
Fruuntur aura nauigantes, & vnda.
Iniqua sic per omne fortuna tempus
In nos nequit sæuire: ceu cùm peracto
Te læsit anno, in mercibus: me salute
Sed corporis: contra benignis vtrumq́
Obtutibus nunc respicit, teq́ prole
Noua beatum reddit, ac ditiore
Lucro secundat: prospera sed valere
Me sospitate rursus, ac faustiore
Facit statu vigere; Sortem potente
Qui dextera gubernat, ergò perennis
Sit laus, beet nos, vtq́ porrò, precemur.

M. LAVRENTIO AEGIDIO Lectori Ripensi.

AOnias quicumq; Deas benè noscit, & ipsum
Vera colit cœlestium fide patrem:
Scilicet aßiduos deerit nil huius in vsus,
Nec spe, suis vel excidet conatibus:
Sed dabit euentus faustos, cordisq; videre
Petita tandem, numinis fauor, licet
Sors se difficilem sinuet, varietq; subinde
Vices, moramq; lentiorem protrahit:
Attamen aufertur non, quod differtur: abundè
Sed tarditatem post repensat commodis
Adueniens Domini benedictio, prospera cuius
Fortuna proles est, comesq; gloria.
Id tua Vir monstrant liquidis clarißime rebus
Exempla, quæ sint comprecor diutina.

PAVLO BANGIO CONSVLI Asnensi.

PAule decus Fionum, Bangorum gloria Paule,
Neq; te mea Musa silebit.
In nos id tua mens nimis officiosa meretur,
Ineundaq; fœdera, Christo
Auspice, cultorum faustè qui fata suorum,
Facili regit omnia nutu.
Is precor accumulet tot te succeßibus, omni
Sine nube doloris, amœnis:
Quod siliquas panicæ fœcunda Fionia lentis,
Viridantibus eruit aruis.

Quot

Quot ſimul anteſtrepunt Aſnenſia littora fluctus
Bibulaq; teruntur arena.
Tot pariter vitam tibi ſuauibus augeat annis,
Seriemq; uidere nepotum
Te faciat, numero validam, quoq; ſorte beatam:
Modò perge ſubinde regendo
(Hactenus vt) claris patriam virtutibus vrbem:
Stabilem precor inde ſalutem
Sentiat ex noſtris Braſenius effice verbis:
Capiat quoq; Langus eandem.
Deniq; cum reliquis valeat Vuilhelmus amicis,
Pylios benè ſoſpes in annos.

LAVRENTIO THEOGARO
Senatori Ripenſi.

NOſtræ decus non infimum propaginis,
Vel patriam regentium
Vrbem ſtatutis, pœnitenda portio,
Virtute florens; En tibi
Veretur haud votum dare loco muneris
Thalia tot pro commodis:
Quot vix Hymettus audit aluearia
Tethysq; mergos Balthica:
Cernasq; tot DEVM precatur vt dies
Omni ſalute proſperos,
Quot Nebij canneta fundunt lucios
Cygni palusq; floſculos.

Conati-

Conatibusq; det tuis primordium
Prudentia, ſed exitum
Felicitate conſequi, ſeu Curiæ
Conſultus adſis, ſeu foro.
Aut cùm bicorni proruas exercitu
Per exteras quando plagas;
Quodcunq; vel tuæ fretum rates ſecent,
Secundius renauigent.
Demùm tui petita cordis commoda
In te redundent omnia.

MATTHIAE LAGONIO
Ciui Flensburgenſi.

SInt tibi Dii faciles, et ſors tibi ſemper amica,
Mercibus atq; fluant ditia lucra tuis.
Nam tu Maiugenæ (quod rarum eſt) inter alũnos
Ritè faues Clarium qui coluêre ducem.
Ergò tuum viuet nomen poſt fata viciſsim,
Sola ſub axe poli quod dare Muſa poteſt.

D. MATTHIAE HOLſtepontano.

GRatum præpetibus nuncia gaudium
Pennis fama tulit, te modò tetricis
Saluatum rigidæ caſibus Atropi,
Vitam ducere ſoſpitem.

Ergò

Ergò lætificis cor mihi plausibus
Exultans micat, & mens posita graui
Curarum cumulo, vota sacro frequens
Pro te dat pia numini.
Cuius saluificæ noxia dexteræ
Cedunt cuncta, vigor pristinus ac redit
His quos dira prius plaga perußit, &
Aeui trusit ad exitum.
Id te nuper atræ faucibus à necis
Saluando probat, vt tetra veneficis
Dipsas certa tibi funera fascinis
Orco struxerat auspice.
Sic nec vis, dolus aut, præualet vllius
His contrà, Domini dextera quos tegit,
Quin his ipsa nigri monstra Stygis, feras
Cessant tendere fabricas.
Sed desiderium tàm validum tui
Me nunc torquet, vt elangueat impetus
Nostræ Melpomenes, dum reduces ego
Vultus contuear tuos:
Tunc inter Dryadum Naiadumq; nos
Plausus, & volucrum dulcia iubila
Nostræ commodius sortis, & asperum,
Et lætum memorabimus.

ANDREAE SEVERINO
Patritio Ripensi.

Fert

FErt roſas tempus, folijs amœnum
Non ſuis omnes frutices coronat
Ver, nec illuſtrat ſolitis Sicanam
Floribus hyblam.

Sic nequit nobis dare mox iuuenta,
Omne quòd prudens ſenium requirit,
Nam fluit virtus, fluit atq; ſeris
Vſus ab annis.

Fortè moroſo ſed ab ore quiſquam
Has erit voces vetulus daturus,
(Hæc vt ætas nunc ſolet eſſe ſortis
Inuida noſtræ.)

Attamen multùm tenus eſt adire,
Non licet quorſum penitus venire,
Quum ſuæ tardent vicioſa quemq;
Vlcera vitæ.

Quæ ſalutari rationis arte
Sunt tamen ſemper cohibenda: fiet
Sic leuis ſolers, iuuenisq; ſeros
Viuet in annos.

Vera tu cenſor bone fers: & ipſe
Exuas mores rigidos, auarum
Linque feruorem, pariter moleſtas
Deſere tuſſes:

Indè defluxit tibi quæ, iuuentæ,
Atq; geſtarum memor eſto rerum,
Tunc magis prudens, minus atq; fies
Forſan iniquus.

Plus

Plus ne brutorum catulos petulcos?
Atq; maturos malè, plus acerbos
Vidimus fructus? tetricas nouellas
Tendere spinas
Carduos? acres grauius recenti
Stringere vrticas folio? sed illam
Sæpè naturam, variasse constat
Postmodò tempus.
O sed Andrea patrijs inhære
Semitis, æquo, meritis, fideq;,
Et pia semper venerare summum
Mente Tonantem.
Ipse successus tribuet beatos
Rebus in cunctis, tibi tunc, salubres
Dando conatus, facietq; longam
Ducere vitam.
Qua frui tecum mihi si licebit
Senties quæ nunc mea mens figurat,
Crebrius cernas & amica prompti
Pignora cordis.

D. OLAO NICOLAO Ripensi.

TE iam nostra suis Musa reuisere
Donis addubitat: Nã tibi proxima
Sensit grata minus, dic rogo num putas
Ornari licitis crimen honoribus?
Verùm fortè tibi (quod magè suspicor)

Dem-

Demsit iudicium, cum solita fide,
Interpres (sapiens plus sibi) quispiam
Commentariolis non benè candidis.
Huic, sed quisq; fuit, tu mihi credito,
Intellectus erat carmine vel minor,
Doctis conspicuè quod patet omnibus,
Inuidit tibi plus hoc vel honorculi.
Sic quis sæpè studens reddere gratiam
Peccat, spesq; suo fallitur omine.

MAGISTRO PETRO HEgelio, Rectori Scholæ Ripensis.

INgenua teneram qui perpolit arte iuuentam
Virtutumq; sacras cogit inire vias:
Firma locat terræ fundamina, stirpe perenni
Plantat & ætherei celsa theatra poli.
Vltima post, vbi, fata beatior ipse virebit,
Præmia proq; pio digna labore feret.

IN EFFIGIEM SERENISSImi & potentissimi Friderici II. Danorum Regis.

EXprimit artificis manus ingeniosa, fidesq́;,
Regia præsenti lineamenta typo: (DI,
Sitq́; docet qualis FRIDERICI forma SECVN-
DANICA qui valido fœdere regna tenet.

Cui genus et virtus, & ſceptra potentia præſtãt,
Vt ſit in Arctois laus, columenq; plagis.
Nam trahit ex illo præluſtrem ſanguine ſtirpem,
Nomine qui replet Solis vtramq; domum:
Quiq; ſuis victor Dacis, Cimbrisq;, Gothisq;,
Fixit in Italico multa trophæa ſolo.
Quid memorem ſerie diuum propiore parentem?
Ambulat in cuius rite, frequensq; vijs.
Saluifici in vero nam perſtans dogmate Chriſti,
Templa fouet, Muſas ornat, alitq; Scholas.
Iuſticia populos, & legibus alligat vrbes,
Strictaq; clementi temperat æqua bono.
Quã valido ſit Marte potens, Diethmarſia ſenſit,
Victa dedit iuſto, tunc vbi, colla iugo.
Adde tot horrifica Piratas claſſe repreſſos,
Partaq; veliuolo maxima iura freto.
Sed quàm pacis amans, & manſuetudine largus,
Suecia lætiſonis, teſtis es ipſa modis.
Sic is, non aliqua lætatur ſtrage, nec vnquam
Vlla laceßitus, non niſi, bella gerit.
Factaq; magnanimo prudentia pectore ſemper
Prodit, & vtilibus, pluris honeſta facit.
Deniq; in illuſtri quicquid decet eſſe Monarcha
Virtutum dotis, Rex Fridericus habet.
Quem ſtabili, regum Rex Chriſte ſalute corona,
Et da poſt Pylios, cœlica regna, dies.

E D.

D. HENRICO GYLDEN-
ſtiern de Aagordt.

MEns generoſa, DEO fidens, & conſcia recti,
Tellure nec pericula, nec pauet vlla freto:
Aduerſa, intentent certam licèt omnia mortem,
Id antè tunc, te ſtrenuis tota probare modis
Patria ſenſit, vbi Neptunia virgo, tremendum
Claßis potentis impetum, ſuſtinet atq; fugat
Sic tua: fallacis tumidos vt fregerit auſus
Hoſtis, (beatior, magis ceu mea Muſa canet.)
Idq; procelloſa nuper conſpeximus ipſi,
Samſonicis in ſyrtibus, quando fatiſcit aqua
(Horreſco referens caſumq; locūq; diemq;) (dis:
Noſter Phaſelus, naufragis mergimur inq; va-
Dij maris, & trepida victi formidine nautæ
Quod denegarūt, vnicus dante Tonante, facis:
In viridi ſaluos tecum nos littore ſiſtens,
Quis ergò non heroibus numen ineſſe putet?

D. MAGISTRO CASPARO
Straubio Vitebergenſi.

CLara Phœbei ſoboles parentis,
Vile nec noſtri decus ipſe Phœbi,
Ac mei conſors ſtudij, leuis nec
Portio cordis.

Seu domos nunc aërias, rotundum
Seu polum versas animo, profundum
Siue metiris mare, vel patentis
Climata terræ:
Aut salutares meditaris artes,
Diua quas Coi monumenta pandunt,
Seu Galeni quas tribuunt, sagacis
Aut Paracelsi:
O ab ingenti breue, cum salute,
Nunc vale affectu cape, quod Thaliæ
Vox relictura tibi, sed gementi
Fundit ab ore.
Quumq; nos sors, & DEUS ipse membris
Separet, firmum tamen oro nostras
Vinculum mentes societ fidelis
Semper amoris.

AD D. IOANNEM SEVErinum Koldingium, Sympatriotam & amicum suum familiarissimum.

VT cumulet auidæ nō pauca talenta crumenæ,
Atq; parent proprio commoda multa lucro:
Sedulus ignotas penetrat mercator ad oras
Impiger hostiles miles oberrat agros.
At nos ingenuo Virtutis & artis amore,
Qui colimus Clarij numina docta DEI:

Per fera monstra soli, per mille pericula ponti
Deserimus patriæ limina chara plagæ.
Inq; peregrinis patimur mala plurima terris,
Nostro, sint alijs vt bona multa, malo:
Sic quos iustarum trahit alma scientia legum
Pro trepidis æqua stant ratione reis.
Sic qui Pæonia gaudemus ab arte vocari,
Languida vitali membra leuamus ope.
Sic tu quē stimulant Domini sacra dogmata Chri
Ut poßis rectam pandere ad astra viam. (sti
Sed te Leucoream saluum qui duxit ad vrbem
Illæsum patriæ te quoq; reddat humo:
Artibus & linguis virtutibus vtq; politus
Utile sis Christo vas, columenq; tuis.
Tota quod expectat cupidis Koldingia votis,
Optat amabilibus quod tua Nympha modis.

PROPEMPTICON

D. MAGISTRO NICOLAO KR gio Ripensi, Vuiteberga in patriam tendenti.

O Fabricator omnium
Uiuens DEUS in seculum,
Amor parentis, & λόγε,
Tu cum sacro Spiramine:
Unus potentialiter
Trinusq; personaliter

Cui

Cui tota mundi machina
Per cunćta ſeruit ſecula.
Quæ fundo vota percipe
Manumq́; promptam porrige,
Cunćtis enim confers opem
Quotquot locant in te fidem.
Feſtinat en nos linquere,
Natale ſed reuiſere
Solum parans, Pimpleidum
Præſtans alumnus virginum:
Cui me fides arćtiſsimo
Theſea iunxit vinculo
Primis ab incunabilis
Nullo die mutabilis.
Et te colit flagrantibus
Amat, timetq́; affećtibus
Fiditq́; ſemper vnicè
Omniq́; ſeruit robore.
Quare tuo fac nomine
Felice pergat omine,
Sis eius & dux & comes
Nox ſiue regnet, ſeu dies.
Brumæ procul ferocia
Cedat, viæq́; tædia,
Minæ quieſcant flućtuum
Furorq́; ceſſet imbrium:
Inſeruiant quin omnia
Et ſint eunti proſpera

Procul pericla deuient,
Turmæ angelorum commeent:
Vt ipse saluus, integris
Lætusq́ reddatur suis,
Annos quibus cum plurimos
Et exigat faustissimos.

M. SAMVELI
Pomario.

Dulcia doctiloquo seu carmina pectore fundis,
Blandisonæ ve moues fila canora Chelys:
Mox chorus Aonidum faciles tibi commodat au-
Exultant Charites, Phœbus et ipse stupet: (res,

M. ANDREAE CHRISTIANO
Ripensi: D. Paulo Petreio Rosefontano, & D. Iohanni Theodorico Alburgensi.

O Mihi quos dulci nostrorum more parentum
A teneris primum iunxere crepundia cunis:
Hinc patriæ documenta scholæ, cum prima tenel-
Castra nouenarum nos accepére sororum (los

Tirones: ſed nunc paulo maiore ſequentes
Robore, Phœbeæ peregrina Lycea paleſtræ
(Haud tenuis pariter vobis vbi palma paratur)
Mœnia quos cingunt eadem, ſed vincula ſtringunt
Firma ſodalicij, mentes ſociantq́ fideles
Excipiunt veluti communia tecta, dapesq́:
Rebus in humanis at nil durabile fata
Vel DEVS ipſe ſinit, ſed quo trahit ipſe ſequen-
Ergô valete mei fraterno iure ſodales (dum eſt.
Nec tenue hoc noſtri monumẽtũ et pignus amoris
Spernite, poſt Chriſto, magè digna, fauente fercis.
Vos etiam reliqui virtutis & artis alumni
Dulcis amicitiæ mihi quos hic fœdera iungunt
Viuite Neſtoreos, ſemperq́ valete per annos.

AD IOHANNEM CLAVDIVM Ciuem Hamburgenſem, amicum S. integerrimum.

Sollicitam memorat tua littera ſæpè Faningam,
Plurima pro reditu fundere vota meo:
Atq́ peregrinis quod longius immorer oris,
Intolerabilius corde gemente queri.
Quid mirum, tibi quum ſit ſanguinitate propin-
Sectari mentem ſic in amore tuam? (qua,
Nam quoq́ te memini curru vt ſociamur eodem,
Ripica per medias vrbs vbi floret aquas:
Fortia magnificæ vehimurq́ ad mœnia læti
Hamburgæ, rapidis culta per arua rotis.

Pulchra tuæ quoties ô virginis ora requiris
Damnosasq́; graui fers in amore moras?
Capripedes testor Satyros, viridesq́; Napæas,
Testor Hamadriadûm Naïadûmq́; Choros.
Ille moras tibi sed qui sic præciderit, vt iam
Venerit in thalamum Nympha petita tuum:
Det simul vt tandem nostræ diuturna Faningæ,
Rumpatur parili conditione mora.

CARMEN

IN HONOREM NVPTIARVM MATTHIAE LAGONII

Ripensis, & Mariæ Langiæ Flensburgensis.

EXtulit alma dies iubar ecce, facesq́; iugales
Fulgēt, cōnubij Venus et noua vincula nectit.
Raucaq́; cū lituis celebrē dant tympana plausum.
Florida luteolis sparguntur vbiq́; per vrbem
Lilia cum violis: & festa fronde sacratum
Velatur templum: quin vndiq́; cuncta videntur
Lætitiæ dare signa nouæ, sponsoq́; recentem
Gratari sponsam, sponsæ sponsumq́; recentem.
Phœbe nouenarum decus immortale sororum
Quæso tuum rosei deprome coloris amictum,
Flauaq́; sis viridi redimitus tempora lauro,
Atq́; moue facili resonantia pollice plectra:
Et

Et mihi, quo poßim, quoq; gaudia prodere, lætum
Funde melos, valeamq; nouis quo pſallere nuptis
Digna ſerenato mihi ſuggere carmina vultu.
Et magè quò faueas, en quem mea dicere Muſa
Expetit, eſt etiam tua quondam caſtra ſecutus,
Ergò vicißim agè nunc veteris ſtet gratia facti.

Tu quoq; nate Iouis, facili quem cãdida partu
Pleîas enixa eſt, Diuûmq; diſerte miniſter,
Fideq; mercantûm terra, pelagoq; magiſter:
Hic tuus vt meritò celebrari poßit alumnus
Obſecro confer opem, calamum, mentemq́;, ſtylũq;
Tu moderare, mihiq; rudis fac venula verſu
Liberiore fluat, magnasq; merêbere grates.
Iungere ſed propriam ſi tu dignabere vocem,
Crede mihi, maior tibi laus & gratia cedet.

MER: Haud indigna petis, tibi non parere recuſo,
Ipſi etenim iuueni faueo, ſemperq́; fauebo:
Tum quod ab eximijs, notisq; parentibus ortum
(Ipſe ſenatorum prudenti ex ordine vixit
Cui pater, ac celebri genitrix è conſule nata)
Ducit: tum varia quod eum virtute politum
Experior, ſeu luſtro animum, ſeu penſito mores.
Quid vegeto referam pulchras in corpore dotes?
Quidue ſecundantis memorem locupletia ſortis
Munera? iuſtitiamq; fidemq; negocio in omni?
Gratulor ergò ipſi tantum virtutis honorem,
Atq; petita adeo fruiturum geſtio Nympha.
Sed fero quam poſſum ſummas dulcißima grates

O Ericina tibi, votum ratione quod hacce
Pondus habere meũ dederis, tam ſæpè profuſum
Pro ſocia iuueni danda, thalamiq; ſalute

VENVS. Aſtriferi facunde nepos Atlantis, Olympi
Et decus omnigeni dator & largiſsime lucri.
Non equidem nudis à te ſolummodo verbis
Gratia ſoluetur mihi tunc (quin inſuper haud te
Accumulaturum complexus ambigo) voti
Quandò tui molem fueris impenſius omni
Rimatus parte, & penitùs tibi cognita ſponſæ
Conditio fuerit, ſimul agnita manſerit ipſa.
Quære genus, qualis ſit et orta parẽtib. amplã
Stirpis honore ſatis, dices, (nam quæſo ſuperſtes
Eſt vbi non nomen, volat & bona fama Iohannis
Langi? quisúe eius virtutem neſcit Eliſæ?)
Quin etiam ſcrutare animum, multisq; videbis
Dotibus eximium: Nam cum pietate modeſtus
Emicat hinc decor, & mores pudor occupat ipſos,
Candida purpureo ſuffundit & ora rubore.
Par animo forma eſt, qua non laudatior illa
Gentis odoriferæ quam formoſiſsima partu
Edidit Eurynome, vel (ſi non falſa fatebor)
Corniculana fuit, nec Lariſſæa Coronis.
Quod quoq; tu dicturus eris, cum virginis artus,
Aurea cæſaries, roſeus color, atq; decoræ
Viſa tibi fuerint rutilantia lumina frontis.
Hanc ego fœminei numeroſo ex ordine cœtus
Elegi ſolam, iuueni propriamq; dicaui.

Neſtoreos

Neſtoreos quo cum perſuauiter exiget annos,
Amplexuſq; dabit, ſimul oſcula dulcia figet
Et faciet multa dilectum prole maritum.

Cũcta placẽt: reddã pro ſedulitate quod optas. MERC:
Sed votum quid quæſo tuum Cyrrhæe ſileſcit?

Ritè mones, veſtro noua pangere carmina ſpon APOLLO.
Se licet à noſtris ſubduxerit ille Lycèis (ſo,
(Eſt fateor quò fata trahunt, ſuperiq;, ſequendũ)
Quum tamen aſſiduè veneretur numina noſtra,
Atq; adeò noſtris faueat cultoribus, ipſi
Cum ſponſaq; ſua, proſperrima cuncta precabor.

Hæc ita: ſed ſacra quandò veniemus in ædem
Plura canam, Video iam confluxiſſe virorum
Cum iuuenum cœtu, matronarumq; coronam,
Virgineumq; chorũ: citharæ modulantur et æra.

Prodit at ecce ſuis ſponſus ſtipatus amicis,
Cui propius meritò germanus adambulat ille
Præſulis officium, venerandaq; nomina geſtans,
Summaq; Ripenſis laus terræ, & firma columnæ.
Indè ſubit noſtra celeberrimus arte IACOBVS,
Cimbrorumq; decus, cultis quem miſit ab oris
Læta Viella ſuis, ſed quem nunc inclyta geſtit
Ripa, vocatq; ſuum, Chriſti agnoſcitq; miniſtrum.
Quod ſupereſt, et nos pompam decoremus, eundo
Ad ſacra tẽpla, ſimul pia vota preceſq; feramus.
Inde reuertentes mox atria læta petemus,
Ac hilari caſtos hymenæos voce canemus,
Deniq; nubentes thalamo condemus in vno.

ECLOGA FESTIVA

Denuò recognita & aucta, de

PACIS FOEDERE INTER INclyta & potentißima Daniæ & Sueciæ regna, nouißimè inito.

Topographia ciuitatis Ripensis, nobilis Cimbrorum metropolis.

VRbs iacet antiquas inter celeberrima ſedes,
Quæ ſua magnificis præbent cunabula Cimbris,
Non indigna trahens ab amœnis nomina ripis:
Ingenijs opibusq; valens, virtute potensq;:
Herbiferis hinc cincta iugis, viridantibus atq;
Saltibus, & liquidis iſtinc circumſona ſtagnis,
Omnigeno quæ piſce ſcatent: nec plura Cayſter
Audit in algidulis Cygnorum carmina lymphis.
Vndiq; plena virent pomaria, & vndiq; picti
Suauibus irrigui viſuntur floribus horti.
Adde tot hyblæis vernantia prata roſetis
Florilegis dulces apibus præbentia ſuccos.
Adde etiam vario tot apricos germine campos,
Immixta arboreis vbi ſtant virgulta frutetis,
Argutos volucrum ſemper reſonantia cantus.

Prædia

Prædia quid memorẽ, circumq́ iacentia rura?
Rura soli glebæ, & pecoris ditißima pinguis:
Ditiaq́ egregijs multum pastoribus: inter
Quos haud pro minimis Corydon & Thyrsis ha-
Huic pater Opilio, sed filius ille bubulci, (bentur:
Patris vterq́ fuit studij successor & hæres,
Ac florens annis: inter se qualia nuper
Verba volutabant (etenim sunt digna relatu)
Dicere fert animus. Tu nostris annue cœptis,
Cuius ope exilis melius modulatur auena.

CORYDON ET THYRSIS.

THYRSI gregis custos Cimbrorum gloria Thyrsi,
Quo te quæso pedes? an læta Palilia nobis
Te reddunt? an te via Thyrsi reducit ab vrbe?
THYR: En Corydon, multos Corydon non vise per annos,
O tempestiuè quam nunc conuenimus ambo:
Me videant vtinam lemuresq́, lupiq́, priores,
Atq́ sinistra malum promittat ab ilice cornix,
Si Thymus aut Apib. Corydon, Cythisusue capellis
Rosq́ Cicadarũ turbæ, aut messoribus vmbra,
Quam tuus aduentus mihi posset gratior esse.
COR: Et te, crede mihi, tantundem gaudeo, viuum
Ac iterum, (quod vix sperassem) offendere saluũ.
Nam me tot casus, & tot discrimina rerum,

Dum

Dum patrios linquo fines, peregrinaq́; lustro
Rura (nouenarum superatus amore sororum)
Iactarunt, poßis vix vt benè credere Thyrsi.

THYR: Quippè fidem Corydon dictis facit ora colorans
Pallor, & apparens macies in corpore toto:
Vsq́; adeò, penitus quod sis mutatus ab illo
Qui patrias pernas & pingues deseris offas,
Tunc benè pastus eras, at nunc vix oßibus hęres;
Vilior imò etiam solito, tua penula testis
Esse potest, vsumq́; pedi quod fustis habebit

COR: Haud aliter fit cum peregrino ignotus in agro
Degit, & à fidis procul est semotus amicis.
Ast ego quid contrà quoq́; te mutasse priorem
Tàm vultus habitum, quàm vestis cerno figuram?
Nam nunc ruga tuã non sulcat, vt anteà, frontem,
Tristia nec pronus figis modò lumina terræ,
Inficit aut faciem fuligo, nec amplius hærent
Labra situ, scapulasùe hirtus tibi crinis obum-
Pendula vel casum minitatur stiria naso: (brat:
Plurima confusam nectunt neq́; stramina barbã,
Implicuit solitas in eam nec Aranea casses.
Adde quod et lacero, quoq́; versicoloribus aucto
Panniculis sagulo liber sis, semper ab vno (uit.
Quod pendens humero terram màlè verrere sue-
Deniq́; non magè iam perones turpiter amplos
Prominulis caligæ fibris, onerando fatigant:
Prospicit aut tremulis, soleas per, stramẽ aristis.
Quid multis? nouus es Thyrsis vultuq́; coloreq́;,

Et

Et gestu, cunctoq; habitu, nouus es modò Thyrsis.
Sed tamen hæc habeat quã transmutatio causam,
Admiror, dubitoq; simul, scire atq; peropto.
Dic tua num sobolem peperit tibi Thyra recentẽ?
(Thyra, bonos qua non solertior altera mundis
Condere caseolos manibus, pedibusq; mouere
Ocyor extenso dentatam in stamine telam)
Siuè nuces tuus est Mopsus sparsurus? an ipsi
Obsecro Nisa datur iam? sæpius antè negata.
Est adeò seu fortè Caper tibi saluus, & hædi,
Totq; modò teneros numeras cũ matribus agnos,
Fœturasq; boum, tot & vbera lacte grauantur,
Vndè frequẽs habeas quod poßis vẽndere in vrbe
Molliculis istis multosq; emungere nummos,
Vt tua iucundo tibi mantica turgeat ære?
Subrides quid quæso? ipsam num tangere quod rẽ
Sic potui? vel me quia coniectura fefellit?
Thyrsi, profectò alias rimari nescio causas.

THYR: O Corydon tantum tua diuinatio fallit
Quantum inter distant se, præsens atq; futurum.
Namq; licet tantis ex prosperitatibus illis
Venit adhuc non vlla mihi, tamen optima firmat
Me spes, haud multos post soles esse futuras
Non illas modò, quin maiores forsitan illis.
Sed te cum teneat tanta admiratio nostri,
Nec non tantus amor quæsitas noscere causas,
Te nostræ stimulet nouitatis, & vndè suborta
Sint mihi lætitiæ tot signa, docebo: tuumq;

In

In gremium Corydon ego largiter omnia fundam.

COR: In longum forsan, nos inter, sermo trahatur,
Atq; via feßis, statio solet esse molesta,
Vixq; teres vltrà incumbentem sustinet alnus,
Attamen optarem vehementer noscere cuncta.

THYR: Vis nos ne illo igitur viridi considere colle
Frondentis patulo Platani sub tegmine, fontis
Propter aquam, qua nō vitreis vmbrosior vndis
Alter in his vsquam fluit, estq; salubrior, oris:
Nutrit odoriferis vel plures floribus herbas
In spem baccarum, fouet aut cum Vitice, Myrtos
Iugiter afflatas zephyriq; apiumq; susurro.

COR: Quò tibi cunq; lubet concedere Thyrsi sequor te.

THYR: Ergò age iam parib. properemus greßibus illuc:
Aßideas mihi sed propius : Nunc arrige sensus.
Optimus ô Corydon hæc Pan mihi gaudia fecit
Pan tenet ætherei sacra quì Pineta Lycei,
Omnia qui fecit, moderatur, & omnia seruat:
Præcipuè sed curat oues, ouiumq; magistros
Quotquot eū agnoscunt, benè fidunt, atq; verētur.
Ipse meos vltrà est cantus haud passus inanes
Quos mea arundinibus, constat quæ fistula septem
Hactenus ingemuit, sed pondus fecit habere
Nunc tandem, votisq; dedit tam sæpè petitos
Euentus, hæc non cur gaudia quæso fouerem?

COR: Thyrsi precor, quid sit non longa exordia necte,
Expedias breuius, mihi mens in pulte vagatur.

THYR: Scis Corydon estq; heu nimium meminisse necesse

Postquam

Postq̄ finitimos furtim irrepsisset in agros
Monstrum atrox, nigri proles horrẽda Barathri,
Eumenidum cognata, trucis soror aspera Martis,
Atq; ibi feralis discordia semina belli
Sparsisset, facilesq; animos ad iurgia, & iras
Insuper & multum sitientia corda cruorem
Vicinis vafra pastoribus arte parasset:
Scis inq̄ ex illo quanti mox tempore, quanti
Inter (quem semper benè seruent numina) nostrũ
Daphnin, & illorum capitaliter inter Amyntam
Cæperunt turbæ: scis quot violenter in annos
Durârint, & quid secum traxêre malorum.
Quanta magistrorum veniunt incommoda Thyrsi — COR:
Dißidijs, luctaq; graui, quem quæso lateret?
Hæc etenim non sunt saltem pastoribus, atq;
Armentis clades, & lamentabile fatum,
Imò ipsis etiam sæpè exitiale magistris,
Præcipuè cui causa fuit mala, corq; proteruum.
Hoc exempla probant etiam nuperrima: verum — THYR:
Quò melius noscas, succinctius ordine pandam
Omnia, quæ mihi sunt aliorum voce relata:
Ipse etiam vario quæ cum discrimine vidi.
Ergò vbi finitimos nostros ad prælia sensit
Procliues, Bellona ferox, furibunda cachinnans
Prosilit, & celeri pede gaudia terq; quaterq;
Testatur, furuis plauditq; enormiter alis.
Inq; rotata gyrum partes se versat in omnes,
Ore tumente caua canit horrida claßica taxo.

Haud aliter quàm cum lupa non ſatiabilis vnq̃
Incidit in prædam, campos vlulatibus implens
Auxilio vocitat comites: Sic illa cruentum
Inclamat fratrem ſigno ſonituq́ʒ canoro.
Protinus ille ruit, fumans à cæde recenti,
Vtq́ʒ ruit, lorica ſono frameæq́ʒ gemiſcunt.
In noſtroq́ʒ prius fixit tentoria fundo
Nuncia quam volucri diſſundere fama relatu
Id potuit, vel quam cuiusq̃ venit ad aures:
(Inter eos veluti conuenerat, antè nefandum
In facinus quàm ſic coniurauêre, quod ipſe
Noſtris in teſquis habitaret, at illa propinquis,
Atqʒ ita diſcordes facerent hoſtesq́ʒ magiſtros,
Et tandem infeſtos ad prælia ſæua mouerent)
Sanguineaq́ʒ manu crepitantia concutit arma,
Hæc famulis dans ſigna ſuis: mox aduolat omnis
Quẽ ſtimulauit amor prædæ, atqʒ cupido cruoris:
Cernere tunc equidem fuit vt frondator ab alta
Deſiliens tilia vibrat currendo ſecurim.
Curuus & vt (media ſulci in cauitate relicto
Ligone & plauſtro) cum vomere currit arator.
Ruſticus & meſſor (fugiens at vterq́ʒ laborem)
Intrepidi properant, hic falce, ſed ille bifurca.
Cum canibus, ſpreta caſſa venator: & auceps
Fiſtula, & abiecto viſco pedicisq́ʒ, ruebant.
Quos madidus ſequitur maturæ vinitor vuæ.
Addit ſe comitem, fugiens piſcator ab vndis,
Quem ſoliti tremulæ tædebat arundinis vſus,

Nullaq́ʒ

Nullaq; cura fuit ſalientes ducere piſces,
Abijcit aſt hamos, & lina madentia linquit.
Deſerit igniuomos, cum dura incude, caminos
Hinc faber, illepida tinctus fuligine vultum,
Malleo & ingenti fremebundus forcipe venit.
Venit & impurus picea pinguedine ſutor.
Ipſe etiam ſartor (quãuis pede claudus ab vno)
Forfice dira minans greſſu vacillat anhelo.
Innumeriq; ſuas alij liquêre tabernas,
Lucra requirentes maiora, labore minori.
O nimium fatuos, ô terq; quaterq; miſellos, COR:
Qui tali ſeſe precio diuendere tentant,
Sicq; ſuam dubiæ morti vouere ſalutem.
Quid non dira fames auri committere ſuadet? THYR:
Hæc eadem vili non ſolum plebe creatos
Impulit, aſt etiam generoſo ſtemmate natos.
Imò alios etiam doctæ qui ſacra Mineruæ
Caſtra relinquebant, Martisq; profana petebant:
Præ cunctis etiam quæ ſunt auidiſsima, namq;
Excipiunt quotquot, ſimul & quoſcunq;, valoris
Nec non reſpectu ſine gentis, & ordinis omnj.
Tartareus veluti cunctis patet Orcus, & à ſe
Reijcit haud quenq̃, aut numero ſatiatur ab vllo.
Sic tua cõueniunt, Styge cũ, Mars horride, caſtra.
Ad quæ tunc nigrũ quoq; ſe conferre Menalcam
Vidimus, ex vernis fuit is celeberrimus vnus
Martis, Teutoniæ patrijs quoq; venit ab oris,
Et ſecum induxit numeroſum militis agmen.

Præstat idem, retinens cognomina prisca trahēdo
Omen habet nomen, detraxit plurima nobis,
Præcipuus rigidi fuit is quoq; verna Gradiuj.
Sicq; inter spacium breue temporis, ipsa scatere
Conspecta omnigeno sunt milite pascua nostra.
Purpurei sicut peramœno tempore veris
Cum tepidi mulcent zephyri, Phœbusq; sereno
Lumine cuncta fouet nascentia, iamq; reduxit
Arboribus frondes, telluri gramina, flores
Herbis, vestiuit lepido fruticesq; virore.
Depopulabundo quot tunc insecta vagantur
Ore, vel in liquido saliunt quot rore Cicadæ,
Thyrsi tot his nostris tunc grassabantur in aruis
Crudi Mauortis famuli, Pro Daphnidis, & sc
Iactantes nostra nostrûmq; salute vocatos.
Incedunt tumidi, talo tenus atq; nefandè
Bracchati, certant ingentes ponere passus:
Cristatus veluti Gallus solet, vtraq; quando
Implicitur stupis sibi tibia: Siue paludem
Cum liquidam, ranis inuisa, Ciconia transit.
Vana profanato quoq; plurima gutture ructant,
Præcipuè glomerantur vbi, coëuntq; gregatim:
Tunc se collaudant, mentitaq; prælia narrant,
Atq; cicatrices monstrant à fortibus armis
Inflictas, sed quas dederat meretricea dextra.
Quisq; audet septem quoq; se præferre colonis,
Virtutesq; citant, ac omnia numina testes,
Cum neq; virtutes curent, aut numina norint.

Sæpè

Sæpè etiam superant, & sesquipedalibus hostes
Longius absentes, verbisq; minisq; trucidant.
Nunc arces capiunt, nunc vrbis mœnia rumpunt,
Castraq; diripiunt, at nil nisi verba supersunt.
Isti ego quid valeant, sed verius omnia dicam,
Multa vorant, et multa bibunt, mala plurima pa-
Et quos à sæuo debebant hoste tueri, (trant,
Hos ipsi spoliant, primosq; lacessere gaudent.
Crudele et petulās genus est qui castra sequuntur, COR:
Namq; licere putant etiam, quæcunq; lubebit.
Hisq; ita contractis, lustratis, atq; decenter THYR:
Instructis, mox in vicinos ducitur hostes.
Mars aciem nostram direxit, & impulit ipse,
Aduersam Bellona: nigros turbata capillos
Et laniata genas, fluidoq; cruore rubenti
Circumcincta sago, madefactam sanguine belli
Debacchante facem dextra gestansq; rotansq;
Ante suos graditur, mentesq; accendit & iras.
Ausa tamen non est in apertos ducere campos
Ipsa prior, nostroq; manus cum milite coram
Conserere, ast intra notos munimine fines
Et scopulis tutos, se continet, atq; maniplos.
Illa sui generis fecit de more profecto: COR:
Nam licet irarum vehementi fluctuat æstu
Terribiles spiratq; minas, tragicoq; furore
Prouocat, inuicto simul omnia conterit ore
Fœmina, ridiculum pecus, at si fortè futurum
Turbet qui imperium, plagisq; coërceat ipsam

Senſerit, extemplò poſitis cum viribus armis
Manſueſcit, trepidat, ſe comprimit atq; ſileſcit.
THYR: Salſa quidem, ſed vera refers, piſcator ab ictu
Quippe ſapit, ſapit & ſic ſe Bellona tuendo.
Non ignara quidem valeat quid Danica pubes
Et procerum virtus : tenet alta mente repoſta
Fortia maiorum noſtrorum geſta, veretur
Ne iam, quæ toties à noſtris, contigit iſtis
Antè aruis, & quæ nuper nunc accidit agris
Dithmaricis: eadem quoq; nũc fortuna ſequetur.
Intereà noſter generoſo percitus Oeſtro
Impatiensq; moræ Daphnis, ne tempora perdat
Auguſto vocat ore Duces, armare phalanges
Protinus, & belli tentarier imperat hoſtes
Sorte. Illi parant rutilantia caſtra mouentq́;.
Mox oritur ſtridor lituum, clangorq́; tubarum,
Raucaq́; multiplici reboabant tympana pulſu.
Inſequitur nymbus peditumq́; equitumq́; : vola-
Acta manu celeri vexilla, leonibus illa (bant
Cæruleis minibunda tribus reliquoq́; trophæo.
Intrepidè irrumpunt, latè & cultoribus agros
Deuaſtant, primo inſultu quæ nomen ab Alce
Fert, arcem tàm vi quàm deditione coërcent.
Inſuper vlterius pergentes obuia quæq́;
Firma licet, minimo ſuperant capiuntq́; labore.
Quin etiam quoties erumpere cogitur ipſa
Atq; laceßita in planis ſe oſtendere campis
Auſa fuit, quamuis decuplo robuſtior eſſet

Tum

Tum numero, tum tormentis, alioq́; paratu:
Nostrorum tamen est valida virtute repressa.
Vera loquor Corydon veniam da vera loquenti:
Testis & esse potest Halmstadica pugna, fugæq́;,
Hinc ad Falconum celebris victoria montem.
Ut sileam toties fusam, totiesq́; fugatam
Noruegicis (id quis quæso non nouit?) ab oris.
Audieram certè, admirans sed sæpè stupesco COR:
Quî potuit Daphnis dictos defendere fines,
Cum fuerit tanto spacio semotus ab illis.
Quæso manus longas nescis tu Regibus esse? THYR:
Atq; in Danigenûm præsenti corpore terris
Apparere licet Daphnin conspeximus ipsi:
Attamen in reliquis potuit nihilominus istis
Esse plagis, fama virtutis, & hostibus esse
Ingenti potuit terrori, nomine solo.
At cum tot res, & tantas, is gesserit absens
Quid tunc quod præsens commiserit, oro putabis?
Credo equidam melius, quàm tu narrare valebis COR:
Illa mihi, nam quis iuuenilem nesciat eius
Illustris feruorem animi? totq́; inclyta facta,
Pectore magnanimo semper quæ prodit? & ipsis
Præcipuè in rebus prosperrima fata gerendis?
Dignè igitur poterit magnus diciq́; Secundus.
Sed te Thyrsi precor mihi ne memorare graueris,
Quos habuit Dano summos de sanguine cretos
Patria nostra duces, proceres, aliosq́; celebri
Nobilitate viros, hoc belli tempore quorum

Emicuit virtus, & ſtrenua dextra, fidesq;.
Certior vt reddar de tantis obſecro rebus,
Ad me vix tenuis famæ quas pertulit aura.

THYR: *Ipſe vides ſumma vt villarum culmina fument,*
Oceanoq; iubar properet nunc abdere Titan.
Ergò tibi breuibus ſaltem perſtringere cogor,
Quæ pòſt æterno mihi ſunt memoranda relatu.
Præcipuum belli ductorem, Daphnis, auito

Daniel Rantzouius. *Sanguine Ranzouidûm, prima ſed origine Danũ*
(Si proauos repetas) Danielem nomine dictum

Franciſcus Brochenhus. *Conſtituit, mandans turmis equitumq; præeſſe.*
Agmina ſed peditum rexit Brochenhuſius heros.

Maur. Podebuſch. *At Podebuſchorum Mauricius inclyta proles*
Infracta armigeros eduxit mente cohortes
Ad pugnam, quotquot fœcunda Fionia miſit.
Sed quam diues opum contraxit Scania turmas,

Haccho Holgerſon. *Holgeriana fuit ſoboles dux impiger, Haccho.*
Verum bellipotens quos ciuit Iuthia Cimbros

Grego. Vlfſtand. *Gregorius nomen qui fert à dente lupino*

Petrus Gyldenſtiern. *Partim egit: partim celebri de ſtemmate Petrus*
Aurea, cui inſignis, & nomine, ſtella coruſcat.

Nicol. Dreſſelberg. *Quin & Nicoleus, cui Dreſſelbergicus ortum*
Præbuerat ſanguis, legiones rexit, amœnis
Quas populoſa ſuis Sielandia fudit ab oris.
Hinc quoq; Noruegico compleuit milite campos

Ericus Roſenkrantz. *Ericus roſco, qui fert cognomina ſerto,*
Nobiliusq; trahens illuſtri à ſanguine ſtemma.

Euerhardus Bild. *Addunt ſe ſocios Euerhardus, ſtirpe vetuſta*

Bildorum

Bildorum satus, atq; suæ laus viuida gentis:
Christiernusq; genus seruans, præclaraq; facta
Munchorum, remanens nec gloria parua suorum.
Hos super aduenit Kaâsæa gente Ioannes.
Non minus externis, patrijs quàm notus in oris,
Duxit & is valido florentes ære cateruas.
Nec deerant gemini diuersa stirpe Stenones,
Ille Rosensparеis, decus hic sed nobile Bildis.
Insuper Ericus præstans Podebuschia proles,
Nec non Christophorus Lungorũ clara propago.
Præterea reliqui (neq; gloria vana suorum)
Nõ minus antè acies primi, intrepidiq; feruntur,
Quàm Domini pro sorte sui, patriæq; salute,
Ad bellum prius accelerant, in vtrunq; parati,
Quisq; suæ memor existens virtutis auitæ:
Scilicet ad pugnam quotquot tribus Oxea misit,
Quot Lyckea, simul quot Langea, quotq; Gyana,
Cumq; Rosensparca, Krũpena, quot atq; Bradæa,
Bildea cum Krabea, cum Pasbergense Iulina,
Bannerea, et quoscunq; dedit Rudeana propago.
Quosq; tulit Friseus, quosq; Hardẽbergicus ortus,
Et quos Bernkouius, quos Trolleus, atq; Grubæus,
Ac Laxmandiacus, nec non Vgeropius: & queîs
Nomina dat Delphin, quib et dat nomina fluctus.
Hinc quoq; stirps à se quos Stiseniana profudit,
Vlfeldina simul quos Schrãmea, quosq; Schauena,
Vrnea, Rennouia, Bryschina & Sparrea, Binga,
Godschea cũ Brochia, cũ Strangea Beckia, Dhaq;,

Christiernus Munck.

Ioannes Kaas

Steno Rosenspar.

Steno Bilde.

Ericus Podebusch.

Christ. Lũge.

 Krausea

Krauſea quoſq; dedit, quos Lūgia, quoſq; Schelina.
Et cum Krundigica quos Hackia miſit & Holcka.
Vuenſtermandiaca deerant neq; ſtirpe creati:
Nec de Sckenchelida, ſeu de Lindennouiana
Vel Sckougardina: Veniunt & fortiter inſtant
Præterea quibus eſt Faſſorum ſanguis origo,
Ac Galſchöttorum nati, proleſq; Tothorum.
Et qui Zeſtedica prognati gente, Timannis
Quiq; ſati fuerant, qui Stygis, Roſtropijſq;.
Quid Vualchendorffos referā? Baſſoſq;? Suogoſq;?
Glambeckos & Arentfeldos, Geddoſq; Grenoſq;,
Cumq; Roſengardis Rotfeldos: & Thegenhuſos
Quidue Griſis iūctos memorē: Galdisùe Sefeldos
Vel Flemingiaco, aut Höcheno ſtemmate cretos?
Quitzouidumúe genus? Kiörningorūúe nepotes?
Venit & Högorum ſoboles, venitq; Sualorum,
Nec non Vuindorū: Queîs dant Pomaria, dantq;
Priſca quibus regio nomen: quibus atq; Viroris,
Montis arenoſi quibus & cognomen adhæret
Venerunt etiam: Venit quoq; Norbyca proles:
Et cum Splidea Porſcna: ſibiq; Globea
Iungit Hedenſtropiam, Sckadena ſed Harbouianā,
Ac Normannorum cum poſteritate Preporum.
Compluresq; alij queîs nobilitatis origo,
Atq; fuit virtus, & dextera fortis in armis,
Qui quoq; ſe fidos terreſtri in Marte probabant:
Quos ego nec vidi quorum neq; nomina noui,
Nam poſſunt omnes non omnia ſcire bubulci.

Quid

Quid tu terreſtri narras mihi Marte fuiſſe COR:
Congreſſos, etenim quis neſcit in aëre poſſe
Præter penniger as, nullos pugnare, volucres:
Veliuolis igitur ſulcatur nauibus aër? THYR:
Præbeat iſte tibi portum dare vela volenti.
Belligeriſnè patet ſpacioſum claßibus æquor?
Thyrſi peregrinis ego cum verſarer in oris
Crede mihi, quid ſint, quid ſint ſemel æquora ſenſi. COR:
Perſuadere mihi nec poſſum viuere quenquam
Faſcinat incautam cui tanta audacia mentem
Vt ſe cæruleis tentet committere lymphis.
Namq; ego, vix credas, ex illo tempore quantum
Ad nomen nauis trepidem, mortemq; paueſcam.
Quæ tua ſint igitur narrare pericula perge. THYR:
Fortè die feſto fluuij ſpaciabar ad vndas COR:
(Solus & ignotus) vocitant quē Saxones Albim:
Arbitror hunc vaſtum dici mare, namq; locorum
Non vſquam viſa eſt mihi copia maior aquarum.
Dùmq; ibi ludentes fulicas, mergosq; ſonoros
Spectarem, quidam venit en Stratiota, ſtrepentes
Indagans anates, mihi lethiferoq; tremendus
Sclopeto, limisq; tuens, ait ocyus: heus tu
Stellio, quid mergos numeras? hanc illico lintrem
Dirige, donec aues (en remum) conſequor iſtas:
(Hæc mandans anates et cymbam monſtrat adun
Meq; ita confeſtim ſecū conſcendere cogit, cam)
Horrentem fluctus, & gurgitis ima trementem.
Nec procul à viridis vehimur iam margine ripæ,

Ferrea terribili quum glandem canna fragore
Eiaculatur, ego cœlum sonuisse ruinam
Sum ratus, in gelidas subitus simul excutit vndas
Me pauor: ah mecum tunc actum Thyrsi fuisset,
Protinus auxilium nisi fulua tulisset arena.
Impius immodicè me risit, at iste, natantem,
Et liquidos risit reuomentem pectore fluctus.

THYR: Ipsa quidem magno res est dignißima risu,
Maiori sed es ipse: maris qui nomina vasti
Albidos attribuas arcto, placidoq; fluento.
Non ita colliculum monti, pennamùe volucri,
Aut fagum syluæ, seu moli corporis artum,
Deniq; vel paruis componere maxima fas est.
Præterea modico qui sic terrêre susurro
Exilis iaculi: Quid si Vulcania, quid si
Tam grandes chalybis tormenta vomentia massas
Atq; repentinas, vt dira tonitrua, flammas
Audires Corydon? animi sed inesse quid illis
Sentis, immenso qui se committere ponto
Scilicet impauida non vnquam mente verentur?
Inter tot nymbos, tempestatesq; furentes,
Totq; inter scopulos, tot stridentesq; procellas,
Tot breuia & Syrtes, tot Scyllas atq; Charybdes,
Grandia totq; inter Cete, totq; horrida monstra.
Quid multis? fatū intentant vbi cuncta supremū.
Quin etiam infestis audent concurrere signis,
Ac inter vastos committere prælia fluctus:
Prælia non tantum quæ ferro pellere vim vi

Comi-

Cominus hortantur, sæuisq́; dolonibus vti,
Pilaq; vibrare, & celeres torquere Cateias,
Sclopetisq́; globos liuentis spargere plumbi:
Imò etiam paulum nauali lege remotas
Quæ certare rates exposcunt, atq; vicißim
Eminus horrisonis suadent decernere telis,
Sæuaq; terribili tormenta explodere bombo.
Undè fretum resonat gemitu, cœlumq́; remugit,
Et concussa tremit tellus, ac horret Auernus,
Exanguesq́; graui flent præ formidine manes:
Undè etiam densos inter, fera fulmina, fumos
Crebra micant, & sulphureo nidore replentur
Omnia, sparguntur spissæ caliginis vmbræ
Quæ socio socium ex oculis, cœlumq́;, diemq;
Eripiunt, piceo paßim nigore volantes,
Summaq; surgentes ex imo ad nubila fundo:
Non aliter quam si, desertis Æthna Sicanis,
Islandosq́; suos violenta relinqueret Hecla,
Ad sæuamq́; fremens descenderet vtraq; pugnam:
Obuia iam patulo, quod si vestigia campo
Fortè ferant, & conueniant simul, illicò totis
Viribus insurgunt, animisq́; ferocibus instant,
Alternantq; vices certatim, fulmina spirat
Utraq;, saxa vomit, tremulas iactatq; fauillas,
Exesoq; nigros exhalat vertice fumos,
Atq; cauernosis reboant fera murmura cryptis.
Hei, demiror eos audent qui talia, pugnæ COR:
Scilicet, atq; freti, gemino se exponere fato.

Aut

Aut rigidum certè circum præcordia ferrum
His est, aut solido mens ex adamante, vel imis
Visceribus gestant plus quàm mortalia corda.
Qui fuerint illi ex nostratibus, ergò recense.
Atq; Carinarum, quæ constant nomina pande.

THYR: *Nil moror; vt virtute prior fuit, Ordine primus*
Occurrit simul Herlussus, feliciter ortus
Stemmate Trollorum: celerem qui ritè fauente
Fortuna, rexit Fortunam: quiq; superba
Exitium Maglosa tibi tulit, idq; stupenda
Mole licet, nec non immensis viribus esses:
Solaq; tu puppes alias contemseris omnes.
Et licet (vt fama est) Proteus Nereidas inter
Mole sedens, virides siccant dum sole capillos:
Et conchæ inflatu Triton, dum cætera Ponti
Numina permulcet (placidis pars innatat vndis
Parsq; vehebatur frenati tergore piscis)
Te visa, pauida mox sunt formidine cuncti
Perculsi, in fundo seq; abdunt æquoris imo:
Excitus ipse etiam, subito motusq; tumultu
Neptunus, causamq; suæ dum Tethyos alti
Miratur gemitus, scrutaturusq; quid hoc sit,
Protinus è tremulis madidũ caput exerit vndis:
Vt primùm tumidis, vidit te incedere velis,
Pugnandumq; ratus summo de iure tridentis,
Confestim rapido trepidans se vortice mergit.
Non tamen Herlussum terrere pericla valebant,
Siue fugare metus, quin contrà audentius iret.

Herlussus Trolle.

Nec

Nec prius absistit, quàm te cecidisse videret,
Atq; inter flammas fastum finire supremum,
Fluctisonamq́; tibi statuisset deniq; tumbam.
I nunc atq; homines cum summis despice Diuis.
Hinc gemini fratres Rudeanæ stirpis alumni, Ottho Rud. Ericus Rud.
Virtutis specimen produnt Ericus & Ottho:
Danicus hunc infert pelago Venator, at illum
Suetica virgo vehit. Prægrandi cana Ioannes Ioannes Vlff stand.
Hañibale Vlfstãdus secat æquora. Strenua Petrus
Munckorum soboles sequitur, qui abducere ditẽ Petrus Mũck
In prædam potuit centum vno tempore puppes.
Hinc Henricus habens aurato à sydere nomen, Henric: Gyldenstiern.
Grabbato inuehitur magna, magnalia patrans.
Proruit indè Petrus proles Huitfeldica, cuius Petrus Huitfeldt.
Non minus emicuit pelago, validißima virtus,
Quam tua Paule solo: dum teq́; tamq́; tueris Paulus Huitfeldt.
Halmstadiam, frustrando suis conatibus hostes.
Quid memorem Ericum Lyckei stemmatis illum? Ericus Lycke.
Nec minus hîc validum q̃ rebus equestrib. acrẽ.
Quidue Vlfeldina industrem, de stirpe Iacobum? Iacobus Vlfeldt.
Aut Vgeroporum quid dicere coner Haraldum? Harald. Vge.
Nec non Sckenchelidæ Gabrielem gentis honorẽ: Gabriel Sckenckel.
Delectosq́; alios proceres, armare periti
Classem, & qui validè reliquas egere Carinas.
Nempè vel æratum rictu minitante Leonem,
Cornipetamúe freto Ceruũ, Gryphemúe volantẽ,
Immanis cui siue Elephas insultat aquarum
Montibus, Aut toruum qui virib. incitat Vrum:

Siue

Siue etiam ringens cui Vulpes æquora verrit:
Aut iracundus ſubnando immurmurat vrſus:
Aut etiam truce qui ſulcat vada cærula Tauro.
Hinc formidandus toto ſe robore Samſon
Inuehit: aſſociat quem ſe grandæuus Abraham,
Ancipitem tremulis ſtringens conatibus enſem.
Nec non aligeris, & velox remige talis,
Mercurius quatit arma quib. fuit vſus in Argũ.
Imperioſi etiam ſpumant freta ſaucia clauo
Herculis, inflexu cedentes ſupplice, roſtris
Conterit is, proraq́; ſequaces increpat vndas.
Quin & præcipiti truculentus labitur Hector
Impulſu, Oceanum bellaxq́; laceſcit Achilles.
Hinc Dauid Ionatha fido comitatus amico
Vela ſubit, parilis tenuit conatus vt [illegible]q́;.
Nec cui pennigero puppis Gabriele [illegible]ſit
Segnius alba citis infarcit carbaſa ventis.
Pontigradus ſequitur, quem vaſto corpore vexit
Chriſtophorus: teris hinc rapidas Leoparde pro-
Inde Ionas infert alto ſe, pondere Pini (cellas,
Tardior: hinc agilis facie nat Maurus aduſta:
Hirſuto indomitus pariter nat corpore Lappus.
Quid referam per vaſta leui freta Cortice ferri
Auſum? aut tranantẽ Merula, vel Hirundine, ſiue
Vnguibus & roſtro minitans quẽ Gallus habebat
Aequore geſtandum: nec non cui prædo natabat
Accipiter, mare cui, violenta ſecatúe Columba.
Vel cui ferriuomus tumidis it Struthius vadis.

Qui ruit aut demum candenti inuectus Olore.
Seu reliquos etiam multis quid dicere conor,
Inuisa infestis subeuntes hostia velis?
Hosnè refers omnes tellure fretoq; profectos, COR:
Intereà patrios qui seruant ergo penates?
Hîc quoq; non deerant generis splendore potentes, THYR:
Atq; viri virtute graues, ætate verendi,
Nec non consilijs dextri, meritisq; celebres.
Ac quorum fuit antè fides, & cognita bello
Strenuitas: huius sed belli tempore, cuncto
Delecti ex numero procerum, remanere, domiq;
Cuncta gubernare, & prudentum more iuuare
Absentes socios, dubio in discrimine, iussi:
Hinc operam Domino semper præstare fidelem.
Hos inter primas Oxorum augusta propago Petrus Oxe.
Petrus habet partes, regniq; palatia seruat.
Huic Friscæ stirpis decus et laus summa Iohannes Iohan. Frys.
Proximus est: Sequitur Petrus hūc ęterna suorū Petr. Schram.
Gloria Schrammorum, meritis venerandus &
Quis non Otthonis virtutes obsecro nouit (annis. Ottho Krumpen.
Krumpeni? vel non miretur maxima Magni Magnus Gyldenstiern.
Gesta, micat rutili stella cui nomen ab auri?
Et tamen hic famam nihilominus auxit vterq;. Eilhardus
Hoc simul Eilhardus facit Hardenbergicus heros. Hardenberg.
Præstat idē Byrgerus habens sua stēmata Trollis. Byrg. Trolle.
Nec non Nicoleos Longorum strenua proles. Nico. Lange.
Se prodit, quantus fuit, indè Georgius, amplis Georgius
Lyckeus proauis, proprijsq; celebrior actis. Lycke.

Vernerus Pasberger.

Se quoq; Vernerus fidum Pasbergus agebat.
Compluresq; alij, fugiũt hoc tempore quorũ (ſtris.
Nomina, quos honor, & titulus decorauit eque-
Quid tibi præterea reliquos memorabo celebri
Nobilitate viros, atq; integritate potentes?

Olaus Mũck.

Scilicet eſt ſoboles Munchorum qualis Olaus:

Abſalon Iull. Holgerus & Georgius Roſenkrantz.

Summa vel eſt Abslon clarorum fama Iulorum,
Qualis & Holgerus, qualisq; Georgius extant,
Florida queis roſeum largitur nomina ſertum.

Petrus Bilde. Ottho Brahe.

Inſuper & Petrus, laus ſumma, et fama perẽnis
Bildorũ: immenſum pariter decus Otto Brahorũ.

Biorno Kaas. Biorno Anderſon.

Adde etiam geminos Biörnones, alter alumnus
Kaâſorum ingenuus: veterum præclara ſed alter
Biornonum proles: virtute probatus vterq;.

Iohannes Sckougordt.

His (eſt dignus enim) pariter ſuperadde Iohannẽ,
Quo Schougardiacum meritò ſe ſtemma fatetur
Nobilius, iactatq; ſuæ virtutis honorem.

Nicolaus Kaas.

Deniq; Nicoleon ſimul annumerare decebit
Cui genus à Kaâſis, prudentia Pallade ſurgit,
Quemq; ſatis proprij commendat gloria facti.
Ni fieret, poſſem plures, mora longa, referre:
(Verùm quos aliàs) Sed qui iam nomine conſtant,
Atq; recenſitos terra, pelagoq;, domiq;,
Audiſti, fuit his induſtria tanta, fidesq;,
Tantus amor patriæ, belloq; ſcientia tanta,
Vt iam ſeruiſſent iterum vicinia nobis,
Id niſi cum ſuperis ſors inuidioſa negaſſet.
Sed quid ego fruſtrà incuſo fatumq;, Deumq;,

Perſidiam

Perfidiam potius, fraudemq́ꝫ, dolumq́ꝫ, scelusq́ꝫ,
Detestaturus nigri, sine fine, Menalcæ:
Qui vix in nostros vestigia fixerat agros,
Cum se, cum socijs iam prodere turpiter ausit.
Nectit namq́ꝫ moras, et idonea tempora differt:
Flagitat æstiuo Brumalia frigora sole,
Frigore Brumali sed contrà æstiua requirit
Tempora: Vere tener non sufficit herba caballis,
Autumno hanc hostis maturam falce recîdit.
Pastores alij causam statuêre timorem,
Quo formidaret sic hostes, atqꝫ pericla:
Sed pars perfidiæ factum, technasq́ꝫ putabant.
Desipit is, causam qui non concedit vtramq́ꝫ, COR:
Præcipuè postremam: etenim sic fallere tempus
Est vetus aucupium: prolixo tempore namq́ꝫ
Militibus prolixa cadunt stipendia lentis.
Me Faunus, sic est: id nunc ego cogito primùm: THYR:
Hinc eius tam segnis erat progressus in hostes,
Impiger at reditus: Sed sic dum fallit, agitq́ꝫ
Seriò nil, volitat pernix occasio, tantum
Fronte prehensibilis: multi labuntur & anni:
Impediuntur & hinc fortunæ munera nostræ.
Non tamen intereà Mars & Bellona quiescunt,
Propositum sed quisq́ꝫ suum vehementius vrget,
Instigando viros: is nostros, illa propinquos,
Alternam in cædem, nec non ad mutua damna.
Vndè tot ærumnæ, tanta infortunia, totqꝫ
Casus, quæs vidi non tempore tristius vllo.

Nam præter ſtrages hominum miſerandaq́; fata
Quos partim ſubitò violentus perculit enſis
Sed partim viuos hoſtilis ſurripuit vis,
Atq; ſequi vinctos alienas cogit in oras,
(Hinc & tot queruli pupilli, tot viduæq́;,
Tot ſponſæ ſponſos, ſocij ſociosq́; gementes)
Ipſæ etiam pecudes affligebantur, in ipſis
Quarum pars ſtabulis pereunt, pars diues abactæ
Præda manent hoſti, lanamq́; cruore reſignant.
Parcitur haud minimis: vituli ſed ab vbere nec
E tepidis teneri rapiuntur ouilibus agni, (non
Aut, qui tota vſsit magalia, ab igne vorantur.
Quid multis? amnes libauit nulla liquentes
Quadrupedum tutò, vel graminis attigit herbã.
Quin etiam tellus paſsim cultoribus orba
Mœroris dat ſigna ſui, ſolitiq́; decoris
Oblita, & fœcundæ fertilitatis, vbiq́;
Aret, & ingenti luctus ſqualore laborat.
Proq́; ſatis lolium, ſterilesq́; reportat auenas,
Cum tribulo inuiſas filices, lappasq́; tenaces,
Mordacesq́; refert vrticas, atq; proteruos
Fungos, ignauos tapſos, & mille cicuta.
Proq; leguminibus vicias, erransq́; papauer,
Titthymalos & Hyoſchiamos, redditq́; liguſtrũ,
Innumerasq́; alias inuiſi nominis herbas.
Et quia ſic fruges alimentaq́; iuſta negantur
Illicò dira fames paulatim ſerpere cœpit:
Quæ dum tabe ſua, miſeros depaſcitur artus,

Plurima

Plurima damnosos animalia cogit ad esus,
Ast alijs inopi soluit ieiunia morte.
Corpora fœda iacent syluis, agrisq; vijsq;,
(Nauseo cōmemorans) graueolente fluentia tabo.
Hinc quoq; temperiem virosam contrahit aura,
Pestiferamq; luem, quæ diro millia multa
Infecit vicio, vel funere mersit acerbo.
Illa quidem noluit (sed quid conamina prosunt
Morboso, ne labe alios contaminet vndè?)
Expirando luem gemuit, fleuitq; nocendo.
Deniq; quorsumcunq; oculos, animumq; reflexi
Nil nisi luctus erat, faciesq; miserrima rerum,
Cumq; pauor plagis & plurima mortis imago.
Nec tantum tellus ita contristatur, & aër,
Sed simul vnda graues visa est agitare querelas,
Quicquid & vnda tenet: Præsertim Suetica Te-
Fletibus auget aquas, fatū miserata suorū, (thys
Bellonæ et Marti indignans mala plurima vouit:
Proq; suis virides extollit in aëra palmas,
Suppliciter tristis, funditq; precantia verba:
Atq; ita: Pan residens super alta theatra Lycei
Cunctipotente regens simul omnia numine rura,
Et quæ rura tenent. Precibus si flecteris vllis,
Hæc nunc vota rogo facili mea percipe sensu.
En, vt cum socia, vastat tua regna Gradiuus,
Nec sceleri modus est horum, vel casibus vllus
Illorum: & certè pereunt mox omnia, si non
Auxiliatricem porrexeris illicò dextram.

Reprime (nãq; potes) grassantia reprime monstra,
Atq; citò lapsis fer opem mitißime rebus.
Tunc tibi perpetua referetur gratia laude.
Propitia votum (tandem miseratus) is hausit
Aure: reluctantem frustra toruumq; tuentem,
Compedibus vinclisq; feris, mandauit vtrunq;
Constringi, & validè tenebroso in carcere claudi:
Fertur inauditas luiturus sanguine pœnas,
Ad Stygias viuus vel præcipitandus abyssos.

COR: O sceleris tanti verè dignißima pœna.

THYR: Indè venenosam purgauit ab aëre tabem,
Restituit terræ quoq; fertilitatis honorem,
Atq; vndis alacrem fluxum, viresq; salubres.
Quin & sepositis rixis armisq;, ligauit
Mi Corydon, ambos concordi pace magistros.

COR: Fœdera finitimos igitur nostratibus esse
Obsecro Thyrsi putas sociatos nuper amico?

THYR: Sic est vt refero, sed quid Pan egerit vltrà
Percipe, mox etiam vernas, reliquosq; coëgit
Mauortis famulos, aruis excedere nostris:
Tum si vidisses quam bracchi pondere tardi,
Et quam pro domino tristes repsere fugati
Risisses Corydon: non tunc velut antè gregatim
Incedunt tumidi, vel passus ponere certant:
Sed velut intrauit pinguem cum spurca culinam
Turba canum, stimulat quã fœda libido vorandi,
Atq; ibi iam prædas in opimas incidit, ô quam
Luxurit, ingluuieq; sua non segniter instat,

Mutuò

Mutuò gratatur nutu, caudaq; triumphat.
Nec prius absistit petulanti cuncta tumultu
Sternere, quàm cernat fustes & saxa volare,
Siue coci potius feruentes sentiat vndas:
Crura tamen fugiens lentè mouet, atq; subinde
Respiciens, rictum lambit, caudamq; sub aluum
Abdit, & ob stomachi dispendia flere videtur.
Haud secus hi nostros flebant, & lentius ibant
Deserturi agros, caput & persæpe retorquent,
Hoc quasi signantes: ô pinguia rura valete
Perpetuò vobis vtinam seruire liceret.
Visa sed illa fugam sunt, accelerare iubere,
Quicquid & illa tenent: reliquorũ nomine, fures
Ite sonat gallus, clamauit & anser abite:
Quin & ab arboribus quarum spiramine frondes
Africus inflexit, via monstrabatur, ad Orcum.
Non igitur dubium quin nunc meliora sequãtur — COR:
Tempora, cum Domino, pulsis nebulonibis istis.
O Corydon quis prisca modò reditura negabit — THYR:
Secula? quæ fuerant Saturno sceptra gerente,
In quibus vsus erat ferri non vllus (aratris
Seruiat id Corydon nostris) sed mollia gentes
Ocia securi peragebant: omnia tellus
Sponte dedit, sterilis Narcissum protulit alnus,
Atq; rosas humilis fudit saliunca rubentes,
Lenta salix ficos, vernauit hibiscus oliua,
Vulnificiq; croco sentes, vuisq; genistæ.
Floruit in teneris & nux moschata myricis.

Aurea laticomam platanum quoq; mala grauabant.
Nunc riui lactis, riui nunc nectaris ibant, (
Flauaq; de viridi fluxerunt ilice mella.
Tanta fuit cunctis etiam concordia brutis,
Nempe lupos ouis, ac inter vaga cerua leones,
Et vitulus rigidos vt tuto errauerit vrsos.
Cum canib. pauidæ steterintq; ad flumina Damæ.
Inter & accipitres impunè volárit alauda,
Noctua cornices, auidos miluosq; columba.
Quid multis? pleno fuit vndiq; copia cornu,
Vndiq; tuta quies, ac vndiq; summa voluptas.

GOR: *Hæc siquidem reditura putas, nunc deniq; Thyrsi*
Desino mirari te quid mutauerit ipsum
Et vultum gestumq; tuum, vestisq; figuram:
Cur quoq; lætitiæ paßim tot signa dederunt
Omnia, quæ vidi rediens, ac auribus hausi.
Lætior excelsas cecinit frondator ad auras,
Et volucrum lepido resonabant omnia cantu.
Sunt quoq; visæ omnes agitare cacumina syluæ,
Atq; feræ celeri portendere gaudia saltu.
Et pecudum viridi grex luxuriauit in herba,
Nec non pisciculus liquidis saliebat in vndis.
Quin simul in vitreo ludentes amne sequuntur
Naiades, et reliquæ glauca cum Doride Nymphæ.
Hinc quoq; cantantes Dryades, viridesq; Napææ,
Inter semicapros Faunos, Satyrosq; bicornes,
Pallentes violas & grandia lilia cuncti
Quassantes, viridi & redimiti tempora pinu,

Leniter

Leniter in celsis festas duxêre choreas
Montibus, hæc animo fortasse futura tenentes:
Numina venturi nam non sunt inscia fati.
Nil dubium: statuo melius tamen omnia nostrum THYR:
Noscere Pana, fluunt hæc, à quo, commoda nobis.
Hic mihi semper erit Deus, illius atq; quotannis
Agniculus nostris è septis imbuet aram
Sæpius, huicq; molis & lacte litabo recenti.
Et fuero si quando meæ per secula vitæ
Illius oblitus, fœdißima vipera nostris
Sibilet in tumulis, defunctaq; deuoret ossa.
Sed iam vesper adest, en sera crepuscula densas
Inducunt nebulas, & gramina rore madescunt.
Surgamus, placidam suadet lux acta quietem,
Atq; vias facit infestas nox atrior, ergò
Eia age nobiscum notas te confer ad ædes:
Cimbriacæ mihi sunt pernæ, sunt oua fauillis
Cocta, bouis tergum, pinguisq; tomacula porci,
Caseus, & lactis suauißima massa coacti.
Nec non in patulis liuentia pruna canistris,
Quæ mihi longinquis aduexit Porchius oris,
(Porchius antennas quo non velocior alter
Scandere sublimes, prensoq; rudente relabi)
Pomaq; cum nucibus: mecum precor illico perge,
Ne veterem Corydon agnatam despice Thyram.
Parerem, nisi nunc materni cum Galateæ COR:
Me desiderium tecti tam grande vocaret,
Quæ constat tibi, tot me non vidisse per annos.

THYR: *Attamen à nobis haud indonatus abibis,*
Hoc tibi, taurino ex neruo, sed sume flagellum
Inductum corio, nitidisq; ex ordine clauis
Distinctum, quo sæpè lupos prosternere Mœris
Atq; suam indignè Grittam mulctare solebat.

COR: *En (sit hebes licet) hac sica te dono vicißim,*
Qua se Slemlossus, trux ac edentulus iste,
Cornua cum sumsit, Baccho stimulatus & ira,
Vlcisci in furnos, lapidesq;, & cymbia sueuit.
Crastina cum primum roseis aurora quadrigis
Fulserit, inuisam mihi credito, iamq; valebis
Thyrsi gregis custos Cimbrorum gloria Thyrsi.

FINIS.

EPITAPHIVM SERENISSIMI ATQVE CELEBRATISSIMAE MEMORIAE, DIVI CHRISTIANI III. DANORVM

regis, ex hac vita ad æternam beatitudinem pÿßimè emigrantis, die 1. Ianuarÿ, Anno 1559.

LVctus funde graues legens Viator,
Et vultũ lachrymis repleto multis.
En mundi iubar, hac quiescit vrna:
Europæ decus: Et columna, luxq́ꝫ
Danorum: Patriæ pater: Tonantis
Donum, progenies, piusq́ꝫ cultor.
Summus iustitiæ thronus: fidelis
Portus Thespiadum frequens, Dearum:
Sors quos perculerat procax, asylum:
Concordis solium celebre pacis
Et Patrocinium: sed ipsa Martis
Bello vis etiam, potente dextra
Pacis quando salus erat tuenda:
Mansuetudinis, & benignitatis,
Candoris, fidei, & probi sacellum:
Quid? Vera ingenuè fatebor, hic hic
Virtus ipsa cubat, cubatq́ꝫ numen
Terræ quod prius à Ioue est tributum,

Sed

Sed nunc arce poli Ioue est receptum.
Luctus siste graues modò Viator,
Et regis requiem precare membris.

ALIVD
HOSPES ET THALIA.

HOST: Dic Virgo, eia age dic, quem Parij
Moles hæc lapidis, Nam reuerentior, (tegit
Aut solennior, hoc, non mihi visus est
Terris antè locus: Num celebres habet
Mausoli exuuias? Amphitrionij?
Pelidisue? Deum siue propagine
Cuiusquam alterius? Gloria nam decet
Talis sarcophagi cælicolum genus
Et non terrigenos. THA: Quisquis es Hospes,
Vltrà magnificum desine quæritans (hunc
Mirari tumulum: Desine talibus
Hunc conferre viris, amplior omnibus
Qui virtute fuit: Stirpe, & honoribus
Laudis splendidior: Non preciosior
Ergo, & nobilior condecuit rogus?
Quantus sed fuerit (quum tua gestiat
Id mens scire) feram, compleat atrium
Phœbi vtrumq; licet nomine. HOST: Commoror.
THA: Rex qui rege fuit cretus, ab inclytis
Et primas, atauis regibus, ac auis,
Tam celsi generis, traxit origines:
Quem Lybs, Indus, Arabs, Argolicus, Geta,
Trax,

Trax, & Sauromatæ, Moſchoq; nouerant.
Tybris, quemq; Mclas, Adria, Iordanis
Euphrates, Simois, Nilus, Arar, Tagus,
Ac his qui magis eſt orbe remotior,
Cuncti ſunt oculis, atq; ſtupentibus
Admirati animis. Quiſimul omnia
Eoasq; plagas, atq; vbi Cynthius
Abdit purpureum fluminibus iubar,
Et quæ tarde tenes Arctophylax loca,
Nec non quæ madidus regna Notus premit,
Et fama, & titulis, antè repleuerat.
Quid? quem vix patulæ quiuerat orbita
Telluris caperc, En clauditur hic modò
Anguſta nimium, proh dolor, vrnula.
HOSP: *Verè perpetuos promeritum dies*
Heroem memoras: Sed rogo quæ fuit
Eius cauſa necis, qui placuit Dijs
Mortaliq; gregi, cui placuit minus,
Tantum vt ſolus atrox arſerit in ſcelus?
THA: *Quid non Parca ferox, hoſpes, & inuida*
Tcntat? non meritò, quæ tamen eſt minus
Summis æqua viris, Huic quoq; noxias
Non inferre manus deſtitit, attamen
Ipſi non alios, aſt alijs eum
(Cunctorum fuerit quum decus) inuidens.
HOSP. *Ah, tantæ retinet cur violentiæ*
Ius, tanti efficiens vt pereant viri?
THA: *Quid narras? perijt? talia non decet*

Hoſpes

Hoſpes verba feras, Improba nam poteſt
Talis Parca viri lædere corpora
Saltem, non animam, neſcia quæ necis
Contemtrixq; manet ſecla per omnia.
Et vitæ fluido munere ſic licet
Is caſſus modò ſit, non periјt tamen.
Namq; ales, veluti, thurilegens Arabs
Quem Phœnica vocat, ſecula iugiter
Vitæ, in Cynnameis ducit odoribus,
Quæ demum igniuomis finit aromatis.
Sic is non aliter perpetuò, hic ſua
Aetas vt viguit, tempora degerat
Virtutum ambroſiis in redolentiјs,
In queis tunc etiam deſeruit ſolum,
Naturæ, vtq; ſibi, cum quoq; gloriæ,
Vixiſſetq; ſatis viuifico Deo.
Cum quo nunc ſuperis imperat in plagis
Mens eius, volitat fama perenniter
Orbe, & temporibus floret in omnibus.
HOSP: O eius, precor, in pace quieſcite
Oſſa, & purpureum ſpiret in vrnula
Vobis perpetuò Ver & amœnitas.

EPIGRAMMA.

Chriſto qui natus, Chriſto qui nomina traxit,
Ac totus Chriſto vixit, & eius erat:
In Chriſto vitæ metam claudensq; ſupremam,
Cœlica cum Chriſto nunc quoq; regna tenet.

ELEGIA

ELEGIA

DE OBITV STRENVI VIRI, SPLENDORE GENERIS

ris atq; virtutis apprime nobilis, ERICI PODEBVSK, de Kiörop ampliß. Dn. Clauaij Regni Danici Senatorũ consultiß. filij: qui in bello Dytmarsico fortiter dimicando occubuit: Anno Domini 1559. die 13. Iunij.

ÆAcides veluti primæuo in flore iuuentæ
Tunc primum Phrygio læsus ab hoste perit:
Vt multo Xantum, rapidum Simoëntaq; fecit
Sanguine Dardanidum sæpè rubere virûm:
Ac vbi vindicibus cecidissent Pergama flammis,
Partus & Argolico Marte triumphus erat.
Consimili Ericus vitam ratione profudit,
Quem Podebusckorum stirps generosa tulit.
Infestas etenim domuisti quando Phalanges:
Inclyte Dytmaricis Rex Friderice plagis:
Inter præcipuos (procerûm quod pace fatebor)
Ipsius emicuit visq;, fidesq;, Duces:
Acer & intrepidus contrà ferrumq;, locumq;,
Telaq; Brumali grandine plura, ruit.
Non vibrata mouent hastarum turba, minæq;,
Nec quæ vipereo spicula felle micant:

Nil

Nil remorante metu, ſed contrà audentius ibat,
Pro patria promtus fata ſuprema pati:
Haud ſecus ac Aiax, Troiana ad littora quondam,
Creditur Hectoreas non trepidaſſe faces.
Iamq; à ſe fuſos luſtrabat victor aceruos,
Iamq; tibi ſtimulus grex fugitiue fuit.
Nil ſed in humanis fauſti eſt durabile rebus,
Sed fera ſors rapido turbine cuncta rotat:
Lætaq; in aduerſum commutat gaudia planctum,
Eſt & in illuſtres inuida, truxq; viros:
Quid? nihil eximij diuturnum ſuſtinet eſſe,
Ergò nec Erico tempora longa ſinit:
Lugubris dictu, letho ſed mergit acerbo,
Intempeſtiua, proh dolor, idq; vice:
Nam prope cum niueis eſſet victoria pennis
Lapſa per æthereas, & Ioue miſſa, vias:
Inq; aciem noſtram placidiſsima lumina fixit,
Hoſtibus oppoſuit ſed minibunda pedem:
Et furit intereà validis Mars efferus armis,
Ac tonat horriſonis ferrea canna modis:
Fortè leues ex hoſte globus iaculatur in auras,
Irritus, heu talis non tamen ictus erat:
Verum fatali generoſum verbere pectus
Traijciens, mortis cauſa cruenta fuit.
Hinc medio in plauſu victricia caſtra gemiſcunt,
(Sic haud vlla ſuo læta dolore vacant:)
Ipſe etiam caſu rex eſt triſtatus iniquo,
Et ſalſo roſeas polluit imbre genas.

Aſt

Aſt vbi ſollicitas charæ genetricis ad aures
　Hæc tulit haud dubia, fama ſiniſtra, fide.
Protinus extremuit membris horrore ſolutis,
　Ventilat Eſculeam lenis vt aura comam.
Eſt etiam ſubito tota externata dolore,
　Semianimis gelido procubuitq; ſolo.
Mens demum vt rediјt laniat cum veſte capillos,
　Atq; ferit triſti pectora mœſta manu.
Et largo vultum fletu ſuffuſa decorum,
　Ingeminat querulo talia verba ſono:
Menè prius dulci ſatis eſſet coniuge caſſam,
　Ni quoq; iam gnato Mars ſpoliaſſet atrox?
Quid miſerãda querar, quũ tanto in vulnere tãtũ
　Ah, mihi vulnus hiet? quid miſeranda querar?
Aſtraq; ſæua vocat, vocat & crudelia belli
　Numina, fatales increpat atq; Deas.
Et ſua iam pariter ne rumpere ſtamina ceſſent,
　(Tantam animi partem quum rapuêre) rogat.
Nec minus indoluit dilectus frater, & optat
　Vt ſimul approperent vltima fata ſibi.
Ac ſua materno implicitantes brachia collo
　Germanæ, affectant atq; queruntur idem:
Adijciunt gemitus, quales Calydonides olim
　Dum plangunt cineres ô Meliagre tuos:
Aut Phaëtontiades cum Phœbi rector equorum
　Eridani tumidis obrutus eſſet aquis.
Deniq; tota etiam miſcebat patria fletus,
　Ipſumq; antè, refert, oppetijſſe diem.

Non etenim exiguam de illo ſpem fouit, auita
Nam virtute, nihil, quod variaſſet, erat.
Maxima enim ſummum coluit pietate Tonantē,
Atq; fuit veri, iuſticiæq; tenax.
Summo Chriſte tuos affecit honore miniſtros,
Quotquot & Aonijs fouit Apollo iugis.
Paupertatis onus, quos & ſors inuida merſit,
Auxiliatrici ſponte leuauit ope:
Integer & vitæ, ſceleris purusq;, frequenter
Inſtituit mores & ſine labe ſuos.
Non magè facundus, prudens, comiſue, benignus,
Atq; fide, & meritis amplior alter erat.
Adde tot eximiæ pulcherrima munera formæ,
Quot vix ipſe fuit conſpiciendus Hyas:
Cederet & Nireus, nec non formoſus Iaſon,
Turnus, & Eurialus, Pyramus, atq; Phao.
Ergo ipſum tacitis ſibi votis quæq; petiuit
Legitimo ſocium fœdere, Nympha, thori.
Hei mihi quod cunctas ea ſpes, votumq; feſellit,
Et deſiderium prorſus inane fuit.
Sed dolor & lachrymæ ceſſent, Ericus opima
Intulit æthereo namq; trophæa polo.
Ipſius exuuiæ tantum, tellure quieſcunt,
Inclyta perpetuo tempore fama viget.

Epitaphium eiuſdem.

Dania me genuit: Dtthmarſia ſuſtulit: oſſa
Rensburgum, mentem celſa ſed aſtra tenent.

Diſtichon

Distichon annum obitus ipsius continens.

DanICVs InfestIs fLos est sVCCIsVs In agrIs,
CVIVs aD eXeqVIas qVæLIbet herba
rVat.

EPITAPHIVM IOANNIS Rodtfeldt viri nobilis & strenui.

Ingens nobilium decus
Rodtfeldiq; decor sanguinis, hoc cubat
Ioannes tumulo, fera
Quem mors ante diem sustulit, vt senis
Dignus secula Nestoris
Esset viuere; Sic eximium diu
Hæc, heu, bestia nil sinit.
Cum luctu lachrymas sed cohibe graues
O Christina, nitens tuis
Laus, & fœminei gloria nominis:
Nam non disperijt tuus
In terris licèt hic viuere desijt
Germanus; superis enim
In regnis, animas inter agens pias,
Vera quem coluit fide
Hîc dum vita fuit, saluifici frequens
Conspectu fruitur DEI:
Huic nos rursus vbi consociabimur.

EPITHAPHIVM IOHANNIS Torbernij Patricij Ripensis.

QVanto Troia fuit dolore quondam
Angustata, iaces vt Hector, ictu
Confossus frameæ feri cruentæ
Pelidæ: gemitu pariq; fletu
Ripis Cimbrigenæ corona terræ
Est concussa: cadit iuuentæ vt annis
Hic, extra patrias alumnus oras.
Miraturq; gemens, vicemq; deflet
Iniustam, quia sic dolus furorq;
Heu vita spoliando sternit, vnquam
Vim qui non metuit, dolumue fecit.
Sed nil cura iuuat, nihil querelæ
Nescit præteritum redire fatum.
Nec, vitam tamen ille perdidit, sed
Mutauit modò, liberatus huius
A carnis vitijs, grauiq; vinclo,
Et mundi varijs malis proterui.
Nam viuens animas beatiores
Inter, perpetuis ouat triumphis,
Victrix ante DEVM fides quod eius
In terris meruit: Quiescat ergo
Corpus, fama frequens in orbe duret:
Quam multo quoq; fac nepote crescat
O Christe, & stabili bea salute.

EPI-

EPITHAPHIVM LAMBERTI
Iacobei Senatoris Ripensis.

ARida Lamberti locus hic habet oſſa Iacobj,
Natalis clarus qui fuit vrbis honos.
Teſtatur virtus, & opes, teſtantur honores,
Et deſiderium Ripis amœna tuum.
At non morte perit, benè qui prius egerat æuum
Fama homines viuit, mente ſed ante DEVM.

EPITHAPHIVM VSIAE
Torberniæ, matronæ Ripen-ſis honeſtiſsimæ.

COnquerar aut ſileã tua fata nouiſsima, mente
Voluens? quæ miſeri plena ſtuporis erant.
Anne tui ſtatuam fati ſacra numina cauſam,
Aut homines, auſus Dæmone dante faces?
Nam mihi quando ſubit triſtiſsima mortis imago,
Qua decore & vita ſic ſpoliata iaces:
Sublatam ſtygia, ratio mihi ſuggerit arte,
Mens tamen econtra credere ſæpè iubet.
Præſertim quoties recolo tua vota, precesq;,
Et Chriſti in meritis, inq; ſalute fidem.
Signa ſacrum quæ ſunt ſlatum manifeſta fuiſſe
Præſentem tibi, quem Tartara tota tremunt.
Ergò prius vitam tibi qui dedit, abſtulit idem,
Reddere in extremo vultq; poteſtq; die.

Tunc

Tunc quicunq; pijs crudelibus obfuit ausis,
Percipiet meritis præmia digna suis.
Cum tu cœlicolis maneas permista beatis,
Hos coquat æternis dira Gehenna rogis.

EPITAPHIVM MARIAE IVstinæ Iohannis Petrei, Chirurgi Ripensis peritiss: coniugis desideratissimæ.

VIm mortis medicam si fortè quis autumet arte
Tollere, vel longa fallere posse mora.
Se falli, proprio didicisset iudice sensu,
Spectasset fatum quandò Maria tuum.
Nam si Phœbea potuisset ab arte leuari,
Supremum clausit quæ tibi plaga diem.
Herba salutiferis, operosaue pharmaca succis,
Pæonium deerat cura nec vlla virûm.
Quin tuus ipse thori socius saluasset, vt antè
Phœbea multos à nece traxit ope.
Ipsius ergò fidem sibi regia corpora poscunt
Quæ iuuat, at labor hic omnis inanis erit.
Nam cùm Christe iubes vitalem reddere flāmam,
Impedit arbitrium nulla medela tuum.

Epigramma
MELCHIORIS STEINBERG SILESII AD M. IOH. AMERIN.

CArmina, Musarum comites, finxêre, Poëtæ,
Non sine diuinæ mentis & artis ope.
Namq; DEVM è cæli specie, rerumq; figura,
Tùm vice naturæ nobilis, esse docent.
Iuraq; virtutum; rectà quibus itur ad astra;
Insinuant, doctis, menti oculisq; iocis.
Ergo quæ meritis illorum præmia restant?
Fama solo, diuûm nomen honorq; polo.
Musa mori nescit; qua cum, tua, docte Iohannes,
Mens quoq; Parnaßi culmina montis adit.
Durum iter: ac tanto merces numerosa labori
Contigit: Heroum dum canis acta virûm.
Cepta tene: sperata feres: tibi Regia Phœbi;
Digne vir hîc Lauro, te velut ipsa; patet.

Finis libri primj.

Errata quæ inter excudendum irrepsere, beneuolus lector sic corriget.

A 3: *in fine Elegiæ, lege per M. Samuelem &c.*
B 4: *Pagina* 1. *versu* 13. *lege at.*
B 7. *p.* 2. *V* 8. *l.* *Phœbi*.
B 8. *p.* 1. *V vltimo l feris.*
C 2. *p.* 1. *V* 15. *l Nicolei.*
D 1: *p.* 2: *V* 5. *l. Lyceum.*
D 4: *p.* 1: *V* 7: *l. Cretæa.*
D 5: *p.* 1: *lin.* 4: *l Ripensem.*
F 4: *p.* 1: *V* 19. *l. equidem.*
F 7: *p.* 1: *V* 15: *l. nigrore*.
F 8: *p.* 1: *V* 16: *l. tuamq;. Ibidem p.* 2: *V* 5. *pro quem l. cui.*